

Ole Kielberg

Fredensborg-Humblebæk lokalhistoriske forening

Ole Kielberg

1911-1985

Ole Kielberg 1911 - 1985

Redaktion: Erik Vestergaard Thomsen, Peter Heiberg og Heidi Ølgaard

Forfattere: Peter Heiberg (s. 5-26, 32-33 og 38-84), Charlotte Jacobsen (s.26-28),

Lene Tursø (s. 29-32) og Ole Kielberg (s. 34-37)

Fotograf: Heidi Ølgaard (hvor intet andet er nævnt)

Billedtekster: Peter Heiberg

Fredensborg-Humlebæk Lokalhistoriske forening som årsskrift 2012

Forsideillustration: Daugløkke gamle Rytterskole, 8. maj 1939 (Fredensborg Arkiverne)

Bagsidefoto: Ole Kielberg (fotograf: Stig Jacobsen, 1977)

Opsætning og tryk: Ilsted Tryk, Nivå

ISBN: 978-87-990322-7-3

ISSN: 1602-5067

Udgivelse af årsskriftet har modtaget økonomisk støtte fra:

Dansk lokalhistorisk Forening

Fredensborg kommunes kulturpulje

Humlebæk Grundejerforening

Ny Carlsbergfondet

Private bidragydere

som hermed takkes

Indholdsfortegnelse

Forord	side 4
Barndom og ungdom	side 6
Årene på kunstakademiet.....	side 8
Snekkersten	side 10
Flytningen til Daugløkke gamle skole	side 12
Daugløkke Rytterskole	side 14
De første år i Daugløkke.....	side 16
Rytterskolen brænder.....	side 18
Arresteret af Gestapo.....	side 20
Det stille liv i Daugløkke og udlængsel.....	side 22
Fredensborg-frimærket der var 33 år undervejs	side 23
De sad for maleren	side 26
Maleren beskikker sit bo	side 32
Maleren og motivet.....	side 34
Ole Kielbergs nordsjællandske motiver	side 38
Biografiske data og kilder.....	side 78

*Ole Kielberg fotograferet i
marken af
Stefan Kai Nielsen juli 1984*

Forord

De følgende sider er en skildring af maleren Ole Kielbergs liv. Det var uløseligt forbundet med Nordsjælland, men også præget af rejser til en række europæiske kunstmetropoler, hvor de store mestres værker blev studeret. Basen for denne kunstners liv blev fra 1938 Dageløkke eller Dauglække, som han konsekvent stavede det fra den dag, han flyttede der til.

I næsten 40 år malede og tegnede Ole Kielberg landskabet omkring Dauglække i alt slags vejr og i alle tænkelige belysninger. Han efterlod sig en skat af billeder med lokale motiver, som dels dokumenterer, hvordan der så ud i perioden 1938-85, dels viser, hvordan en stor kunstner oplevede og tolkede dette landskab.

Skildringen hviler på interviews (trykte og bandede) og læsning i Ole Kielbergs

dagbøger, som efter hans død kom til Det Kongelige Bibliotek. Endelig er forskellige oplysninger verificeret i Lands- og Rigsarkiv, Fredensborg Arkiverne og Post & Tele Museet.

En stor tak til Charlotte Jacobsen og Lene Tursø for deres beretninger om at sidde model for Ole Kielberg. Tak skal Fredensborg Arkiverne have for hjælp med at fremfinde billedmateriale til årbogen. Post & Telemuseet har meget beredvilligt hjulpet med oplysninger om Fredensborg-frimærket, og tilvejebringelsen af frimærke-skitsen skal Bruno Nørdam, Randers, have tak for. Fotograf Stefan Kai Nielsen har leveret fotos af Kielberg ”i marken”. Endelig har Nina Damsgaard, Vejle Kunstmuseum, vist stor imødekommenhed og bidraget med væsentligt materiale.

Barndom og ungdom

*Ole Kielberg lidt over et
år gammel med sin mor
Margrethe
(Fredensborg Arkiverne)*

Maleren Ole Kielberg var rundet af en familie af solide håndværksmestre fra Hillerød. Farfaderen og hans brødre var således murer- og tømrermestre dér. Faderen, Ejnar Kielberg (1881-1960), havde også en håndværksmæssig baggrund for sit virke som cement- og stukfabrikant i Hillerød i begyndelsen af 1900-årene. Moderen, Margrethe Beck Petersen (1884-1972), var gårdmandsdatter fra Vallerød. Forældrene blev gift i 1910 og Ole Kielberg blev født året efter.

Barndommen igennem var Ole Kielberg svagelig, og han var i lange perioder senge-

liggende. Som enebarn voksede han op stort set kun omgivet af voksne, idet han i længere perioder blev undervist hjemme. At tegne, male og skrive var ham hele barndommen igennem en kær beskæftigelse. Der er bevaret meget tidlige barnetegninger, som kan ses i Kobberstiksamlingen. Forældrene støttede ham meget i denne udvikling. Knap var Kielberg blevet nogenlunde sikker i at skrive og stave, før han som 10-årig gik i gang med at føre dagbog, hvilket han gjorde helt frem til sin død. I Hillerød fik han privat tegnelærerinde, Vilhelmine Hanson. Hun tog ham med på besøg hos berømte kunstnere som Olivia Holm-Møller og tegneren Christian Kongstad Petersen. Forældrene havde ham med på f.eks. Den frie Udstilling i 1923. Samme år fik han som 12 årig den første malerkasse forærende og malede en række billeder, som også er bevaret. Blandt andet findes der et maleri af Skipperhuset i Fredensborg kommunes kunstsamling fra denne periode.

Faderen gik i 1924 fallit med sin virksomhed, og i årene 1925-1927 boede familien i Fredensborg i Slotsgade nr. 7. Efter fallitten havde Ejnar Kielberg forskellige jobs blandt andet som frugtsaftsagent, men blev dog efterfølgende assurandør i en længere årrække.

De to år i Fredensborg kom til at betyde utrolig meget for Ole Kielberg. I huset i Fredensborg boede også en malermester, Ma-

rius Flint Petersen, som foruden at være en habil maler, også underviste på Teknisk Skole i Fredensborg. Han gav den unge Kielberg en række opgaver, blandt andet at opmåle en af Thepavillonerne, og han lærte ham også perspektivreglerne. Dette blev den basale uddannelse Ole Kielberg modtog. Han strejfede rundt i omegnen af Fredensborg og lavede tegninger af gårde i Danstrup, voldstedet i Grønholt, Højsager Mølle og endelig af Fredensborg Slot med dets mange bygninger. Hele kollegiehæfter fyldte han med beskrivelser af Slottet, og fra ture i Nordsjælland ligeledes lange og rigt illustrerede beskrivelser fra Kronborg, Frederiksborg Slot og Tisvilde. Han var på dette tidspunkt sikker på,

*Fredensborg, Slotsgade 7
hvor Ole Kielberg boede
1925 - 27
(Fredensborg Arkiverne)*

*Slotsgade 7 i Fredensborg,
hvor Ole Kielberg havde
sine hykkeligste barndomsår
1925-27*

*Pavillon i Fredensborg
Slotspark, opmålt og
tegnet omkring 1926
(Fredensborg Arkiverne)*

at han ville være kunstmaler, og rettede al sin opmærksomhed mod det.

Kielberg gik som 16-årig i gang med at uddanne sig – det blev som selvstuderende. Han tegnede i halvandet år gipsstatuer i Den Kongelige Afstøbningssamling. Gik på udstillinger og sneg sig ind til forelæsninger. Således gjorde den store franske udstilling på Glyptoteket 1928 et stort indtryk på ham.

Specielt Jean-Baptiste-Camille Corot blev en øjenåbner. ”Selvstudierne” førte ham til Kunstakademiets Bibliotek, hvor kunsthistorikeren Jørgen Sthyr tog sig af ham, og satte ham mere systematisk i gang med at læse kunsthistorie. Professor Wilhelm Wanschers forelæsninger om billedkunstens historie vakte en livslang interesse for tidlige italienske malere som Tizian.

Årene på Kunstakademiet og de første udlandsrejser

Efter Fredensborg boede familien fra 1929 nogle år i Lyngby. Samtidig var Kielberg nået så langt med sine studier, at han vovede at indsende nogle arbejder med henblik på optagelse på Kunstakademiets malerskole. Blandt andet et landskabsbillede med Højsager Mølle. Han var i denne periode vendt tilbage til Fredensborg-egnen, og med længere ophold hos en morbror på Ørnehøjgård i Danstrup fik han her malet sine første landskabsbilleder.

Billederne blev antaget, og han kunne starte, som en af de yngste elever på Axel Jørgensens Malerskole. Senere fulgte han maleren Kræsten Iversens undervisning. Blandt de studerende fandt han hurtigt sammen med eleverne Erling Frederiksen, Ernst Syberg og Karl Bovin, med hvem han alle knyttede et livslangt venskab. I påsken 1930 tog han sammen med Erling Frederiksen og

Bertel Børge til Berlin. Her frekventeredes de store museer. Cafeerne besøgte flittigt, samtidig med at der blev tegnet og malet akvareller. Allerede i 1930 debuterede han på Kunstnernes Efterårsudstilling med et landskab fra Danstrup.

I akademiårene arbejdedes der med flere udtryksformer: Grafik og modellering. Grafikken fik han aldrig rigtigt gjort så meget ved. Heller ikke modellering; dog modellerede han ind i mellem små figurer, når han arbejdede med modeller. Et stipendium satte i 1931 Kielberg i stand til at tage et par uger til Paris. Rejsekammerat denne gang var atter Erling Frederiksen.

I starten af 1933 forlod Kielberg Akademiet godt rustet til et udfordrende liv som kunstmaler. Han havde ydermere på Akademiet sikret sig et solidt fagligt og personligt netværk.

*Selvportrat fra
Akademiårene 1930
(Statens Museum for Kunst)*

Snekkersten

Forældrene flyttede i 1933 til Snekkersten. Den økonomiske situation var fortsat ikke for god, og det var således nødvendigt at supplere indtægterne ved at drive sommerpension. Til det formål lejedes i de følgende år tre større villaer: Strandbo, Solglimt og Granhøj, som dog måtte fraflyttes i forbindelse med salg. Råd til at købe havde forældrene ikke.

Ole Kielberg fik i disse år udstillet en del, og salget af værker var så småt ved at komme i gang. Studierejser til Holland og Sverige blev det også til. Snekkerstens beliggenhed ved vandet, portrætter af lokale og sommerpensionærer var den primære inspiration i valget af motiver.

Afgørende blev dog studierejsen til Paris fra november 1933 til maj 1934 - igen sammen med Erling Frederiksen. Her var Kielberg indskrevet på det højt estimerede Académie Scandinave Maison Wattau, hvor malere som Othon Friesz og Marcel Gro-maire samt billedhuggeren Charles Despiau underviste.

Tilbage i Snekkersten blev der igen malet og tegnet på livet løs. Især modelmaleriet blev dyrket. Vennerne Kaj Ejstrup, Karl Bovin og Ernst Syberg kom ofte på besøg og modellen med kælenavnet "Øresund" sad for dem. De havde lange faglige diskussioner med vurdering af hinandens billeder - og

festede. I længere perioder boede Kielberg også i denne periode hos Bovin i Odsherred. Her havde vennerne slået sig ned og dannet en kunstnerkoloni. Samværet her førte frem til optagelse i kunstnersammenslutningen Corner, hvor Kielberg for første gang udstillede i 1936.

I vinteren 1937 blev Ole Kielberg alvorlig syg. Efterfølgende var han på et rekreationsophold i Valdres i Norge. I Oslo besøgte han malerinden Mette Schou, som han kendte fra akademiet. En kvinde, som nok er den eneste, Kielberg kom i et kæresteforhold til.

Hjemme i Snekkersten gik det igen økonomisk set rigtig skidt. Der var levet over evne og villaen, hvor familien boede og drev pensionat, var sat til salg af udlejer. Der skulle findes en ny bolig. Kielbergs far havde endnu engang bragt sig i økonomisk uføre og kunne derfor ikke købe, så sønnen måtte tage over. Det gjorde han, og fik det reelle ansvar for familien ve og vel resten af livet.

*Snekersten, view towards Øresund with snow-covered fields, viaduct and bus stop, painted from the corner of Klostermosevej and Agnetevej, 1935
(Helsingør Kommunes Museer)*

Flytningen til Daugløkke gamle Skole

Efter nogen søgen erfarede Kielberg, at den nedlagte rytterskole i Daugløkke var til salg. Sognerådet havde med overtagelse 1. januar 1938 solgt skolen til naboen gårdejer Otto Jørgensen, Storemosegård. Hans interesse var primært at få lagt skolelodden til sine jorde, og så få frasolgt selve skolen.

Ole Kielberg besluttede sig for køb af skolen og 1100 m² have for 7.500 kr., selv om der var et par ubekendte faktorer med.

Udstykningssagen lå i Landbrugsministeriet og var ikke afsluttet. Derfor kunne skødet og den efterfølgende lånoptagning ikke færdiggøres. Huslejen var således ikke endelig fastlagt. Skødet blev først skrevet i december 1938. Lånet blev 70 kr. dyrere end forventet, og det skulle afdrages med 670 kr. årligt over 20 år. Hvilket var en bet for den økonomisk svagt funderede kunstner.

*Luftfoto af Rytterskolen,
Storemosegård og
Sandgården
(Fredensborg Arkiverne)*

Mandag den 9. oktober 1938 oprandt flyttedagen. Efter de mange flytninger håbede familien, at denne blev den sidste. Kielberg glædede sig over de nye omgivelser, men var dog bekymret over at huset var stråtækt og den dermed forbundne brandfare. En bekymring der snart skulle vise sig at være hold i. De første besøgende var de nærtboende Arne og Inger Ungermann, hvilket glædede Kielberg meget.

*Rytterskolen fotograferet fra
Dageløkkevej
af Ole Kielberg sommeren
1938
(Fredensborg Arkiverne)*

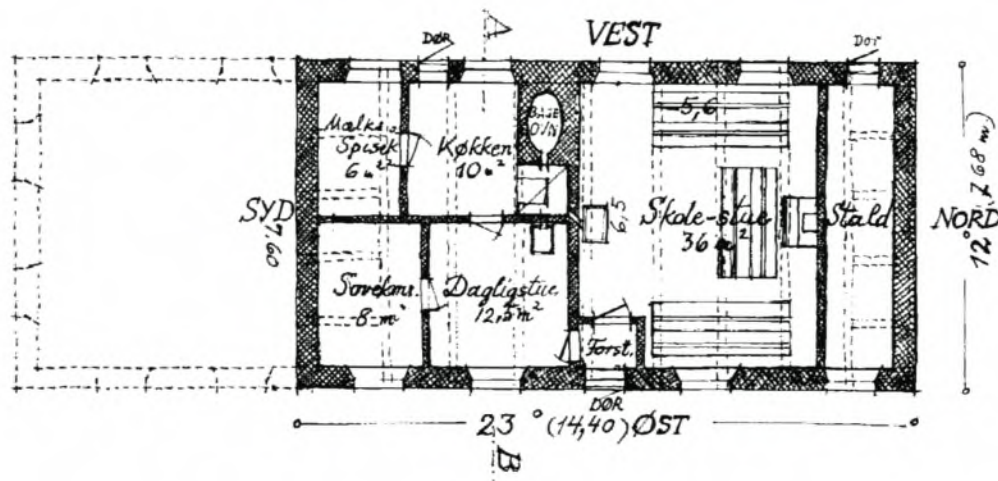
*Rytterskolen set
mod Bybakken
(Fredensborg Arkiverne)*

Dauglække Rytterskole

Skolen, familien Kielberg flyttede til, var en af de 214 rytterskoler Frederik d. IV lod opføre. Den var bygget i 1725. Det bebyggede areal var oprindelig på i alt 110 m²; heraf var skolestuen 58 m² og lærerboligen (med stald)

52 m². Endelig var der også et udhus på 72 m². Til skolen var der lidt jord, skolelodden kaldet, hvor læreren kunne supplere sin løn med lidt husdyrhold og køkkenhave.

*Rytterskolen efter udvidelsen
i 1843 rekonstrueret af
Sven Risom*

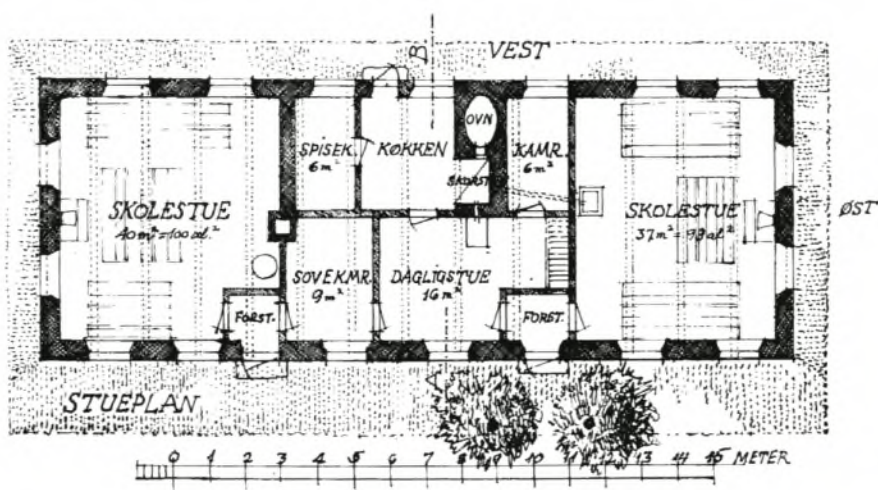

I 1792 blev skolen ombygget, idet stalden blev flyttet til udhuset. Der blev med en tilbygning i 1843 tilføjet endnu en skolestue mod vest.

Skolen blev nedlagt i 1937 og solgt til naboen gårdejer Otto Jørgensen, Stormoseård. Han beholdt skolelodden og fik udmatriku-

leret skolebygningen med lidt jord, som i efteråret 1938 blev solgt til Ole Kielberg.

Rytterskoletavlen blev efter branden i 1943 anbragt på Humlebæk Skole, hvor den i dag er at finde i muren ved trappen til festsalen.

De første år i Daugløkke

*Atelieret fotograferet
af Ole Kielberg i 1939
med maleri med gæs på
staffeliet
(Fredensborg Arkiverne)*

Bohavet kom på plads, og det blev hurtigt hverdag i den gamle rytterskole. Kielberg var forståeligt nok meget optaget af de nye omgivelser. Landskabet lige omkring Daugløkke kan i mikroudgave minde om Odsherred, og

det blev taget i besiddelse. Det gjorde han i sine skitsebøger og med fotoapparat. I atelieret omsatte han disse ”notater” til oliemalerier med titler som f.eks.: Bybakken, Gåsebillede og Hest går forbi. Det blev en hel ny og egen motivverden, han her fik.

Forholdet til de nye naboer blev godt. Specielt naboerne på Storemosegård så han en del til og skildrede livet på gården i masser af akvareller og tegninger. Det skuffede dog, da man kun blev bedt til andendagsgildet i forbindelse med en rund fødselsdag.

Desværre solgte Kielberg ikke noget overhovedet på den første Corner-udstilling efter indflytningen. Kommunens nidkære skatteopkrævning, som ikke havde forståelse for kunstneres ofte meget svingende indtjening, plagede ham også.

De økonomiske trængsler tid var således langt fra forbi. Forældrenes sindstilstand svingede meget; de mange år med økonomiske problemer havde slidt på nerverne. Men havearbejde og læsning af de store russiske forfattere skabte for Kielberg lidt afstand til alle disse trængsler, når han ikke malede og tegnede. I 1940 solgte Kielberg sit første billede til Ny Carlsbergfondet. Det indvarslede lysere tider økonomisk set. Fra da af forsørge han stort set sine forældre og mormoren, som nu opholdt sig det meste af tiden i huset.

*Ejnar Kielberg i Rytterskolens dagligstue.
Tegning trykt i kunst- og byriktskriftet Vild Hvide
1941*

*Snelandskab 1940, hvor den vingeløse Danglekke Mølle kan anes i horisonten yderst til højre.
Det første maleri Ny Carlsbergfondet købte af Ole Kielberg
(Kunstmuseet Brøndlund Slot)*

Rytterskolen brænder

*Avisnotits i Frederiksborg
Amts Avis 27. juni 1944*

Dageløkke gamle Skole nedbrændt

**Stort Tab for Ejeren,
Kunstmaler Ole Kielberg**

I Gaar Eftermiddags udbrod der Ild i Dageløkke gamle Skole, der i Løbet af ganske kort Tid nedbrændte. Paa det Tidspunkt, Ilden udbrod, gik Ejeren, Kunstmaler Ole Kielberg, i Haven og klippede Hæk. Pludselig saa han Flammer slaa ud fra Straataget, der i Løbet af faa Minutter stod i Flammer.

Fredensborg Brandvæsen blev alarmeret, og ligeledes alarmerede man Falck fra Helsingør, da Vinden bar Gnistene ind over Dageløkke By. Heldigvis har de to nærmest liggende Gaarde, der tilhører Gdr.erne Anders Jørgensen og Axel Larsen, haardt Tag, men Varmen var saa stærk, at man hele Tiden maatte beskytte Gavlen paa Anders Jørgensens Stuehus med vaade Lagner og Tæpper, indtil Brandvæsenet kom og satte Slangerne paa. Størsteparten af Møblerne brændte samt Sengetøj, Gangklæder og Linnedvarer, saaledes at Beboerne nu kun ejer det Tøj, de stod i. Desuden brændte Kunstmalerens Aarsproduktion af Malerier, som han skulde have til Udstilling nu her i Sommer.

Hvorledes Ilden er opstaaet, er endnu ikke opklaret. Ejeren lider et meget stort Tab, da han har alt for lavt assureret.

Dageløkke gamle Skole var en af Frederik den IV.s gamle Rytterskoler. Den blev benyttet som Skole indtil 1937, da Børnene blev overført til Kystdistrikets Skole. Kunstmaleren købte den gamle idylliske Skole 1938.

Den 26. juni 1944 blev en skæbnesvanger dag. Kielberg var i haven beskæftiget med havearbejde, da han så en tyk røg svæve over taget og meget hurtigt derefter kunne konstatere, at hele stråtaget var omspændt af flammer. Kielberg for op på loftet, og af et par gange reddede han lidt tøj og nogle billeder samt næsten alle dagbøger. Brandvæsenet fra Fredensborg og Helsingør ankom en halv time efter, det var blevet alarmeret. Tørvearbejdere fra de nærliggende moser hjalp til med bjærgningen af indbo, da den værste ild var slukket, og man igen kunne komme ind i huset.

Da skaderne blev gjort op, viste det sig, at der var underforsikret. Genopførelsen af huset blev sat til 28.000 kr.; det var kun forsikret for 15.000 kr. Indboet var ligeledes stærkt underforsikret.

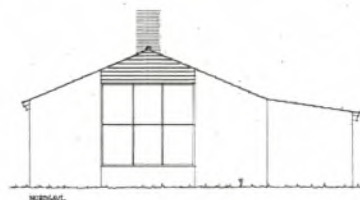
Familien Kielberg boede den første tid hos Arne Ungermann. Familien kunne en lille måned efter flytte ind i et hus i Sletten, Strandvejen 288, som tilhørte Kristine Svendsen. Hun havde været barnepige for Kielbergs mor på gården i Vallerød. En ny motivverden åbnede sig. Kielberg malede nu store malerier fra Nivåbugten, og flere små tegninger fra Sletten blev bragt i tidsskriftet "Vild Hvede".

Da skadesopgørelserne var på plads gik arbejdet i gang med at få genopført huset

i Daugløkke. Kielberg entrerede med arkitekten Ole Buhl fra Kooperative Arkitekter. Han gik straks i gang med at tegne og indhentede tilbud, som lød på omkr. 28.000 kr. Det var for meget; så en køkkenfløj blev sløj-fet og byggesummen lød derefter på 25.000 kr. Kielberg slog til og i begyndelsen af oktober 1944 søgtes Asminderød-Grønholt kommune om tilladelse til genopførelse af huset. Den fulgte umiddelbart efter.

Det blev et længehus med ydermure muret på resterne af rytterskolens gamle mure. Kombinationen af krigstidens materialeknaphed og "genbruget" af gammelt murværk skulle senere vise sig at blive fatalt for husets videre skæbne. Der var rejsegilde i slutningen af november. Kielberg plagedes dog hele tiden af tvivl om husbyggeriet, og han overvejede endda at give op og sælge. Samarbejdet med Buhl var heller ikke for godt.

Den 14. april 1945 kunne familien forlade Sletten og tage det nye hus i besiddelse. Kielberg var ikke glad for huset – det passede ham ikke og der var for meget "arkitekt" over det. Man nød dog at vende tilbage og få huset møbleret. Naboerne kiggede forbi og var glade for at have familien tilbage. Besættelsen sang på aller sidste vers. Alt tegnede til en ny god begyndelse.

*Arkitekten Ole Buhls tegninger til Ole Kielbergs hus fra 1944
(Fredensborg kommune)*

*Det nye hus april 1944 lige før indflytning
(Fredensborg Arkiverne)*

Arresteret af Gestapo

Formiddagen, torsdag d. 19. april 1945, gik med billedophængning, visit af naboer og en murerarbejdsmand, som lagde brosten omkring huset. Pludselig ankom der en bil med et par danskere og en tysker, som præsenterede sig som kommende fra det tyske sikkerhedspoliti, Gestapo. De bad Ole Kielberg og faderen følge med. De blev kørt til rigmandsvillaen ”Strandbjerg” i Rungsted, som

var blevet indrettet til lokal Gestapoborg. Nu var villaen beskyttet med fæstningsporte, pigtrådshegn og hundegård.

Ved ankomsten blev personlige effekter frataget dem, og far og søn blev ført til celler i kælderen. Først næste dag kom de i forhør hver for sig. Forhøret var forceret og forhørslederen, som var tysker, udspurgte uden plan om illegale bekendte. Endelig kom der

Villaen Strandbjerg en solskinsdag i september 2012 – det er ikke til at forestille sig at huset husede Gestapo under besættelsen

en række spørgsmål om Corner-kollegaen Hans Scherfig og våben. Her gik det op for Kielberg, at han blev beskyldt for omfattende våbensmugling fra Nivåbugten sammen med Scherfig. Pludselig blev forhøret afbrudt, og han blev ført til cellen i kælderen.

De næste par dage skete der ikke noget, bortset fra at faderen blev frigivet om søndagen. Samme dag var Ole Kielberg til forhør i 7-8 timer. Denne gang i en helt anden stil. Tonen var venlig, men med masser af spørgsmål med fælder om bl.a. jødiske kunder. Han røbede dog ikke noget, heller ikke om de folk på flugt som Herman Koppel, Robert Mikkelsen og andre familien havde haft i huset. Mandag den 23. april blev Kielberg kørt ind til Vestre Fængsel.

I Vestre Fængsel måtte han blive til d. 5. maj 1945. Celle 173 delte han med fire unge frihedskæmpere, som alle var aktive inden de blev fængslede. De så lidt skævt til maleren, som hverken i sine holdninger var særlig national eller havde militær baggrund. Kielberg blev dog accepteret. Så fulgte godt 2 ugers fængselsliv med dræbende rutiner, trange pladsforhold og korte gårdture – og ingen forhør. Værst var dog uvisheden, og tanken om at krigen kunne være slut hvert eneste øjeblik, og hvad der så kunne ske.

Fangerne i Vestre Fængsels celle 173 den 5. maj 1945, Ole Kielberg til venstre (Fredensborg Arkiverne)

Det stille liv i Daugløkke og udlængsel

Kielberg blev befriet som helt fra Vestre Fængsel. Det følte han sig bestemt ikke som. Han ville hjem, og leve sit liv som maler i det nye hus. Det skulle være en enkel tilværelse med velordnethed, enhver skulle svares sit og helst ingen voldsomme begivenheder – dem havde der været rigeligt af.

Der gik dog nogle uger før han var kommet sig over fængselsopholdet, og før han kunne komme i gang med maleriet. Men så

var motiverne der igen med valmuerne i haven, bakken bag huset, Storemosen og Bybakken. Alt sammen i et lys og i en stemning, der mindede ham om maleren J.T. Lundbye. Han følte, at han endelig var kommet hjem.

Nu begyndte et nyt liv, som - bestemt af årstiderne - satte rammen for Kielbergs virke de næste 40 år. Det egentlige arbejdsår startede for ham i februar med småbilleder af blomster, som kan drives frem inden døre.

*I haven til Kielbergs 70 år
fødselsdag ses fra venstre
bl.a. Lotte Sangsted,
Ragna Petersen, Ole
Kielberg, Ole og Marie
Hammer samt Jeppe og
Ellen Vontilius
(Foto: Ernst Turso)*

Tulipaner f.eks. I denne periode maltes der også indendørs videre på de store ufuldendte lærreder. De følgende måneder kom blomsterne så småt frem i haven og han kunne igen arbejde udendørs.

Til maj kom kreaturerne på mark, og Kielberg blev dyremaler. I en cirkel på omkring halvanden kilometer fra huset var motiverne. Der gjordes dog lidt længere udflugter til Karlebo og Højsager, når møllerne skulle males. Var det arkitektur der skulle på lærredet var Kronborg og Fredensborg Slot blandt de foretrukne lokaliteter. I juni-juli var det ellers det åbne landskab som blev malet; det var blevet landskabsmaleriets tid. Lysets til- eller aftenen og markfelternes farvespil indlejredes i malerierne. September var yndlingsmåneden. Her kunne alt lade sig gøre, store malerier blev malet så let som en skitse.

Året gik på hæld og Kielberg færdedes stadig ude, men farverne forsvinder og han trak sig alt efter vejrliget snart indendørs. Her gjorde han årets billeder færdige i atelieret. De blev justeret og så begyndte indramningen til årets Corner-udstilling, som åbnede i januar. Corner-udstillingen var med Kielbergs egne ord en slags ”årsafslutning med eksamen og butik” og her mødtes han med kollegerne, og sammen så de på resultaterne.

Efterårsmånederne blev også brugt til rejser. Lige efter krigen startes der småt ud. Ærø og Bornholm var optakten til et meget aktivt rejseliv de følgende 40 år. Det fortæller Ole Kielberg om i et interview optaget på Vejle Kunstmuseum i maj 1983 på CD'en, som er bilag til dette årsskrift.

Fredensborg-frimærket der var 33 år undervejs

Rettidig omhu i forbindelse med frimærkeudgivelser hjælper nok så meget, når en konge dør. I over 10 år var et frimærke med Fredensborg Slot som motiv under forberedelse i Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenets Frimærkekontor.

Fredensborg Slotsforvaltning henvendte sig pr brev den 9. november 1961 med et ønske om, at der skulle udstedes et jubilæums-

frimærke for Fredensborg Slot i året 1972. Det foreslås i brevet at frimærket udsendes i anledning af 250-året for slottets indvielse, og at det sker på kong Frederik den IV's fødselsdag den 11. oktober. Slotsforvaltningens indstilling blev imødekommet og noteret i emissionsprogrammet for 1972.

I begyndelsen af juni 1971 påbegyndes arbejdet med udgivelsen af frimærket. Der

blev indhentet udtalelser fra bl.a. designeren og professor Naur Klint. Uden at være vidende om at arbejdet allerede var gået i gang, henvendte Initiativrådet for Fredensborg ved Henry Bengtsson sig til Generaldirektoratet med et velargumenteret forslag om, at der i 1972 udgives et særligt Fredensborg Slot jubilæums frimærke. Som bilag til forslaget var vedlagt et brev fra postmester Møller Søren-

sen, som varmt anbefalede at anmodningen blev efterkommet. Der svares hurtigt tilbage, at planen for udgivelse af frimærker ikke var endelig fastlagt, men at forslaget med tilsvarende fra anden side var under overvejelse. Når planen var fastlagt ville Initiativrådet blive underrettet. Det blev det i brev af 15. november 1971. Heri meddeltes det, at der d. 20. april 1972 ville blive udsendt frimærker

*En af skitserne til Ole
Kielbergs Fredensborg-
frimærke, 1970
(Fredensborg Arkiverne)*

med Fredensborg Slot som motiv i anledning af såvel slottets jubilæum, som kong Frederik d. IX's 25 års regeringsjubilæum.

Droftelserne blev genoptaget med Naur Klint i september måned. Her blev Ole Kielberg af Generaldirektoratet bragt på bane. Ham havde man været i kontakt med tidligere, som kunstner til et frimærke med motiv fra Rebild Bakker. Kielberg havde da tilkendegivet, at han bestemt var interesseret i at tegne det, men måtte sige nej, da han ikke kan rejse væk i længere tid på grund af sin syge mor. Men et frimærke med Fredensborg Slot som motiv ville han kunne påtage sig at tegne, da han jo boede tæt på slottet. Klint sanktionerede valget af kunstner og Kielberg accepterede i begyndelsen af november 1971.

Herefter udveksledes der udkast og skitser. Bogstavtegner og gravør valgtes – det blev henholdsvis Ole Bering og Czeslaw Slania. I begyndelsen af januar 1972 var Kielberg så langt, at motivet var fastlagt. Det blev slottet set fra Store Kro. En anderledes og lidt overraskende vinkel, hvor Slotskirken også kommer med. Det måtte Kielberg kæmpe en del for at få igennem. Helst havde man set slottet traditionelt anskuet fra Gitterporten eller havesiden. Et første udkast med slottet set fra Hillerødvejen, hvor det stod med rent grafisk virkning, som en hvid silhuet, blev afvist.

Den 12. januar døde Frederik d. IX imidlertid. Særfrimærket tages som følge heraf

*Endeligt udkast til
Fredensborg-frimærket
(Foto: Bruno Nørdam)*

af programmet. Det videre arbejde med frimærket blev standset. Initiativrådet orienteredes og der blev afregnet med Kielberg for tegningerne. Ikke overraskende var han skuffet og havde svært ved at forstå, at det ikke kunne udsendes som et rent jubilæumsmærke i forbindelse med slottets jubilæum.

Der skulle dog gå yderligere 22 år før Fredensborg Slot endelig kom på frimærke. Det skete i 1994 i serien: Danske slotte, kongehusets boliger. Tegner denne gang blev Mads Stage og vinklen, som Kielberg indædt kæmpede for, at det ikke skulle blive, var nu slottet set fra havesiden. Meget tro mod motivet på det postkort, som var vedlagt Fredensborg Slotsforvaltnings ønske fra 1961.

De sad for maleren

De første år i Daugløkke var Kielberg så optaget af de nye omgivelser, at portræt- og modelmaleriet gled i baggrunden. Det blev til nogle få billeder af den nærmeste familie og et par naboer.

De fleste portrætter og modelbillederne fra Snekkersten-tiden gik, som før nævnt, tabt ved branden i 1944, hvilket gjorde, at der ikke var noget materiale at vende tilbage til og bygge videre på.

Disse genrer arbejdede Kielberg stort set ikke med de næste 40 år. Mødet med Lise-

Lotte Saugsted i 1977 gjorde dog, at han fik lyst til at tage portræt-maleriet op igen. I de følgende år sad bl.a. sygehjælper Bente Nielsen, Ragna Petersen (fra DSB-Rejseureauet i Helsingør) og museumsinspektør Aase Faye model for ham.

Billeder af dem blev de følgende år udstillet på Corner-udstillingerne. Blandt modellerne var der også to unge piger, som sad for Kielberg. De fortæller på de følgende sider, hvordan det oplevedes.

Charlotte Jakobsen

Mine forældre var venner med Ole Kielberg i mange år indtil hans død i 1985 og i den forbindelse kom vi ofte i hans hjem i Dageløkke.

Vores kolonihave lå på vej forbi hans store røde hus og vi var ofte inde og hilse på ham i hans have.

Jeg husker mange hyggelige stunder, hvor han levende fortalte om sine oplevelser igennem et langt begivenhedsfuldt liv. Og ikke mindst om sine rejser til bl.a. Paris og sine sprogkundskaber ud i det franske...

På det tidspunkt havde han ikke lavet portrætter i lang tid og jeg ved ikke hvorfor han holdt op.

I sommeren 1978 fik Kielberg åbenbart lyst til at genoptage portræt maleriet fordi han spurgte om jeg havde lyst til at sidde model for ham.

På det tidspunkt var jeg 11 år og brugte meget tid i vores kolonihave med at lave mindst muligt – sole hele dagen med en god bog. Da jeg ligeså godt kunne sidde hos ham som i haven, så sagde jeg ja.

*Foto:
Charlotte og Stig Jacobsen*

Jeg kan huske at jeg var lidt spændt første gang jeg alene gik ned til Kielberg med bogen under armen. Han ventede ude i haven med sit staffeli og en ordentlig portion honningesnitter og sodavand.

Så startede en sommer, hvor jeg sad model for ham i haven, spiste urimelige mængder honningesnitter og drak sodavand. Hvor mange gange jeg sad hos ham ved jeg ikke, men det var hyggeligt. Der blev aldrig sagt særlig meget og sessionerne varede præcis så lang tid det tog at spise alle kager, drikke

*Som tak for at sidde
model fik Charlotte et af
portrætterne samt dette
maleri med kalve
(Foto: Charlotte Jacobsen)*

sodavand og læse mig igennem en masse kapitler af Enid Blytons ”De fem” bøgerne.

Da sommeren var slut blev et af portrætterne udstillet på Charlottenborg og hele familien var inde til ferniseringen.

Selvom jeg dengang var meget ung, så var jeg ikke i tvivl om at Kielberg var en ener og

et fantastisk spændende menneske. I dag er jeg glad for at jeg fik muligheden for at sidde model for ham og de minder, som jeg har af ham igennem de år.

Som tak fik jeg et af portrætterne samt et maleri med kalve – se vedhæftede billeder.

Lene Tursø

I sommeren 1980 fik min mor en god idé til, hvordan hun kunne glæde min far med en lidt utraditionel gave til hans 50 års fødselsdag i 1981: Et portræt af hans yngste datter, malet af en landskendt kunstner, der boede i den daværende Fredensborg-Humlebæk kommune. Min far er lokalhistoriker om en hals, og som overbibliotekar foreslog han i 1968 kulturelt udvalg, at et lokalhistorisk arkiv skulle være en del af biblioteksopgaven. Kulturlivet i kommunen har altid haft hans glødende interesse.

I 1975 arrangerede min far en udstilling af bemeldte kunstners værker på Fredensborg bibliotek, og mine forældre købte et af hans oliemalerier fra udstillingen. I den forbindelse korresponderede min mor med kunstneren omkring betalingen, og det kom der en række hyggelige breve ud af, hvor kunstneren vedlagde små blyantskitser og akvareller til min mor. Min far interviewede et par år efter kunstneren om hans liv og kunstnerkarriere til brug for det lokalhistoriske arkiv. Begge mine forældre kendte således kunstneren.

Den lokale, men landskendte kunstner, er den nu afdøde Ole Kielberg. Mine forældre er Åse og Ernst Tursø, og den yngste datter er mig, Lene Tursø-Finnich.

Min mor kontaktede Ole Kielberg med sin idé. Han var lidt tøvende over for forsla-

get, for han havde kun malet få portrætter, siden han var ung. Han havde mistet lysten til denne form for maleri, da en del af hans portrætmalerier gik op i røg i forbindelse med, at hans hjem i den gamle Rytterskole i Dageløkke brændte i 1944. Han gjorde det i stedet derefter i landskabsmalerier og blomsterbilleder. Først fra slutningen af 1970'erne

havde han forsøgt sig igen med at male unge piger.

Ole Kielberg indvilgede dog hurtigt i at gøre et forsøg med at male et portræt af mig, og han og min mor blev enige om et portræt på ca. 20 x 20 centimeter. Selv om han mestrede de store lærreder, kunne han godt lide at arbejde med det lille format. Pris for portrættet: Ca. 1500 kr.

Jeg skulle sidde model for Ole Kielberg i hans hjem i Dageløkke i efteråret 1980, hvor jeg blev 17 år. Jeg var en temmelig genert ung pige og tænkte med skræk på, hvordan jeg skulle få tiden til at gå, mens jeg sad model. Hvad skulle jeg dog tale med denne fremmede, ældre mand om? Hvad siger man til en berømt kunstner? Hvordan skulle jeg undgå, at der blev lange, pinlige pauser? Eller skulle der være tavshed, for at han kunne koncentrere sig om at male? Hvordan skulle jeg finde ud af, hvad der var bedst? Hvilken farve tøj skulle jeg have på? Bekymringerne og hovedbruddet stod i kø hos mig forud for det første møde med Ole Kielberg.

Jeg kunne have sparet mig alle bekymringerne. Lige fra første færd gik det strygende og helt uden problemer. Jeg havde forskellige sæt tøj med ud til ham i Dageløkke ved den første seance, så han kunne vælge de farver, der passede bedst ind i hans ønsker for kompositionen. Hans valg faldt på en helt lys skjorte med en beige/sandfarvet lambswoolsweater udenpå med V-formet halsudskæring.

Ole Kielberg var ikke blot en dygtig kunstmaler, han havde også et stort konversations-talent. Han havde en umådelig viden at øse ud af på en særdeles charmerende måde. Han var underholdende. Det var meget interessant at lytte til de mange historier, han kunne fortælle – dels om oplevelser fra sit liv, dels dette og hint om verdenen omkring ham. Han var samtidig meget opmærksom og interesseret i at lytte til det, jeg havde at berette om fra min hverdag i gymnasiet. Vi fandt hinanden på tværs af alder, livsform og interesser.

Ole Kielberg var begejstret for sin have. Det var en naturhave, der var meget frodig, men bestemt ikke friseret. Han var glad for at sidde i haven og male.

Indendørs var hans møblement temmelig gammelt, og sikkert antikt, men det havde jeg ikke meget forstand på. Rummet var fyldt med malerier, blandt andet husker jeg tydeligt et elefantmaleri malet af Hans Scherfig. Det hang over døren ud til entreen. Han fortalte, at han i sine unge dage byttede malerier med andre unge kunstnervenner, heriblandt altså Hans Scherfig.

Jeg erindrer ikke, hvor mange gange jeg sad model for Ole Kielberg, før maleriet var færdigt, men det blev da til nogle gange. Han fortalte, at det var en udfordring for ham at male mine briller. De var uindfattede og gik nærmest i ét med ansigtet. Der var en flydende, umærkelig overgang fra glas til hud, og det var åbenbart vanskeligt at male.

*Maleri fra Esrum So
købt af familien Turso
(Foto: Heidi Olgaard)*

Det står uklart for mig så mange år efter, præcist hvilket rum vi var i, når Ole Kielberg malede på mit portræt, og jeg sad model. Det må næsten have været i hans atelier, men jeg har også en svag erindring om at have siddet i hans stue på et tidspunkt. Jeg har samtidig svært ved at genkalde mig præcist, om han malede stående eller siddende, men synes at have et stærkt indre billede af, at han sad ned med paletten i den ene hånd og penslen i den anden.

Det er svært at sætte en klar stilart på hans portræt af mig. Det er nærmest en blanding af realisme og impressionisme. Det lignede mig meget – uden at ligne mig for meget! Jeg var især meget glad for det ansigtsudtryk, han havde fanget: Hverken grinende, smilende, bedrøvet, trist eller tvært. Nærmest et kalejdoskop af stemninger i ét maleri, selv om det lyder mærkeligt.

Der kom imidlertid et efterspil. Under hele forløbet med planlægning og udførel-

se af maleriet var det lykkedes at holde det hemmeligt for min far, uden at han fik mistanke om nogen konspirationer. Og så var det alligevel lige ved at gå galt, og hemmeligheden og overraskelsen var meget tæt på at blive afsløret.

Min storesøster var blevet portrætteret af kunstneren Elisabeth Karlinsky (Hans Scherfigs hustru) i midten af 1970'erne. Elisabeth Karlinsky havde set min søster, som havde et flot gyldent hår med et klart rødligt skær, og havde bedt om lov til at male hende for at afprøve teknikken med "at male det røde med det grønne". Det var noget, hun havde læst et sted hos Matisse uden at kunne forstå, hvad han mente med det.

Portrættet af min søster blev udstillet på Corner-udstillingen ved årsskiftet 1975-1976, og der havde Ole Kielberg set det.

Maleren beskikker sit bo

Ved moderens død i 1972 må en ensomhedsfølelse have sneget sig ind. Rejseaktiviteterne intensiveredes yderligere, da hun var borte, men at modelmaleriet også blev taget op, var vel et symptom på det. Her fik han samtalepartnere og hyggede sig i kvindeligt selskab.

I 1977 blev Ole Kielberg opereret og det var – selv om at han var i slutningen af

Da hele familien efter nytår 1980 besøgte Corner-udstillingen, mødte vi Ole Kielberg, og min far gik intetanende i gang med at præsentere sin familie: "Goddag, Ole. Min hustru kender du jo, og min ældste datter, Tine, har du set på Elisabeths maleri. Men min yngste datter kender du ikke. Må jeg præsentere.....". Mit hjerte holdt næsten op med at slå, hvorefter jeg fik svært ved at få vejret, fordi jeg havde store problemer med at kvæle en fnisen, der kun lige akkurat lod sig undertrykke. Det lykkedes os kun med nød og næppe at holde masken, og vi lod alle sammen som ingenting, mens Ole Kielberg og jeg høfligt hilste på hinanden for "første" gang. Min far opdagede heldigvis ikke noget.

Mit portræt hænger nu på væggen i mine forældres stue, over deres sofa, ved siden af portrættet af min søster, og de er meget glade for det.

60'erne – som om at han fornemmede at tiden var knap. Der var ingen livsarvinger og det værk han havde skabt, ønskede han blev fordelt, for at så mange kunne få glæde af det. Det skete ved store gaver til Kobberstiksamlingen, Helsingør Museum, Vejle Kunstmuseum og Lolland-Falsters Kunstmuseum (nu Fuglsang) med flere. Gaven på omkring

500 værker, som suppleret med enkelte køb, kom til de lokalhistoriske arkiver i Fredensborg-Humlebæk og Karlebo udgør i dag en helt uvurderlig skat til belysning af, hvordan landskabet omkring Daugløkke tog sig ud før Islandshøj blev plastret til med etagebyggeri. Allerede i 1972 var Ole Kielberg bekymret for denne udvikling, og foreslog at området blev lagt ud til naturpark. Som han den gang sagde i et avisinterview: "... for mig er naturen alt, det er den jeg lever af".

1. maj 1985 havde Kielberg været med til at lægge sidste hånd på en udstilling i Clausens Kunsthandel i København. Dagen efter fandt en nabo ham liggende død i haven, lige før åbningen af udstillingen. En anden kilde, kunsthistorikeren Erik Fischer, havde denne version: En solfyldt morgen, må have lokket Kielberg direkte fra sengen ud til en tur i den store, tilgroede have. Han satte sig til morgenbordet i dagligstuen med de arvede møbler og malervennernes og egne ungdomsbilleder på væggene - for derpå at synke død om. Han ligger begravet på Humlebæk Kirkegård.

I testamentet betænkte han Statens Museum for Kunst med formuen, hus og indbo samt billedkunst og skitser. Det indkomne beløb på i alt ca. 2 millioner kr. skulle anvendes til indkøb af italiensk, hollandsk, flamsk eller fransk billedkunst før 1800.

I 1991 blev vejen ned til Storemosens Kolonihaver navngivet Ole Kielbergs Vej og nr. 2 blev Kielbergs hus fra 1944. Huset

var allerede omkring 1985 i stærkt forfald og de nye ejere fik forståelig nok tilladelse til at rive det ned i 1999 og opføre et nyt hus. Så den fysiske ramme for et kunstnerliv er væk, og mange af de nære motiver er eller vil inden for kort tid være bebygget til ukendelighed. Dog findes der i hans billeder bevaret et landskab og dets mennesker, som det tog sig ud før urbaniseringen af Nordsjælland for alvor tog fat i midten af 1900-tallet.

I 1991 blev vejen til Storemosens Kolonihaver navngivet Ole Kielbergs Vej og nr. 2 blev Kielbergs hus fra 1944. Huset var allerede omkr. 1985 i stærkt forfald og de nye ejere fik tilladelse til at rive det ned i 1999 (Fredensborg Arkiverne)

Maleren og motivet

Af Ole Kielberg

Maleren og motivet vikler sig ind i hinanden på mange og mærkelige måder. Man kan uden tvivl opstille en række fællestræk, som gælder for alle på tværs af stilretning, nation og tidsperiode; men man kan sikkert med langt større ret henvise til helt specielle forhold over for motivet hos hver enkelt maler. En meget grov skillelinje er, efter min mening, at drage mellem dem, der kun kan arbejde ansigt til ansigt med motivet, og dem, der bedst kan "ud af hovedet" – Klassificeringen svækkes unægtelig ved, at de fleste kan begge dele. Jeg for min part hører til den første type, jeg er ganske prisgivet, hvis jeg ikke for øjet har det synlige motiv at bygge på. Derfor må jeg daglig foretage vandringer "til motivet", ofte misundende de mere fantasibegavede kolleger, som indendørs kan arbejde på erindring eller helt frie indfald. Landskabsmalerens lidelser i marken er nemlig utallige, blæsten som vælter staffeliet (billederne kommer mærkelig nok aldrig noget til); det rigtige lys som pludselig drilagtigt forsvinder, kulde og meget andet, alt sammen virker uheldigt på ens gode forhold til motivet – med mindre man da hylder den anskuelse, at kamp fremkalder værdier. Jeg har nøjagtig de samme bekymringer for vejret og årstidernes gang som landmænd, fiskere og

andre udendørs arbejdende. Glæderne er til gengæld store; foruden det at man står og maler, får man mange naturindtryk foræret; ligesom i tilgift.

Hvad et "Motiv" egentlig er, kan jeg ikke give nogen rigtig forklaring på, men at en del af det, som ikke kan males, men nok sanses, påvirker, det anser jeg for givet; jeg tænker på lydene i det frie, lugten af jord og blomster. Ting der bevæger sig; det giver en fornemmelse af rum og liv midt ude i naturen. Men det synlige er alligevel det eneste helt afgørende, og de flygtige indtryk ude i marken må da også prøves efter i atelieret. Om de holder til lyset indendørs. Det gør de sjældent. I en af Renoirbøgerne fortælles, hvordan han stod og malte under et stort træ, og billedet havde det herligste lys, men da det kom ind i atelieret, ligesom visnede det. Renoirs iagttagelse deles af alle malere, som arbejder ude i landskabet. At se billedet inde er sikkert en højst nødvendig stilkontrol, og jeg har egentlig mine bedste stunder med billederne, når jeg om aftenen med en pibe tobak sidder og prøver at udregne ændringer, som gerne skulle blive forbedringer. Denne indendørs syssel er for mig en nødvendighed, derfor tages billederne med hjem hver gang, selv om det undertiden var mere praktisk at

have dem stående i nærheden af motivet. For resten maler jeg sjældent mange skridt uden for min havelåge. Jeg har i reglen vanskeligt ved at male rettelserne inde, så må jeg dagen efter ud på stedet for at fortsætte arbejdet. Man kan på en spadseretur se noget som huskes særligt bagefter, nogle former, farver;

indtrykket bliver til ønske om at male det, og man genopsøger motivet. Det hænder så ofte, at det første indtryk på stedet ikke lader sig finde igen, men pludselig klart dukker op et helt andet sted; så genopvækkes ønsket om at male det, og man har vel "fundet et motiv". Rene ønskemotiver har man selv-

Originalillustrationen til artiklen som blev trykt i Politikens søndagstillæg Magasinet 4. august 1946 (Fredensborg Arkiverne)

følgelig også, helt ideale, tror man og tænker måske på dem i årevis; men står man en dag ved staffeliet derude, er det tit sådan, at motivet ligesom ikke har dækning i formel henseende til, hvad man oprindeligt har troet at se i det. Særlig galt bliver det for en maler som mig, der aldrig flytter en busk i mine motiver. Her kan rene småforhold let blive den tue, som vælter læsset. Naturalister kan dog også selv danne deres motiv, man kan bygge sig en nature morte. I oktober glæder jeg mig altid til de forventede gode motiver, når jeg køber blomsterløg til stuedrivning. Meget enkle ting lige uden for døren får øget og ny interesse ved den daglige fortrolighed. Der er nok at se, forskelligt lys, årstiderne, eller det ude i landskabet så mærkelige – blot man går ét skridt til siden, straks forvandler motivet sig og bliver nyt. Ved det intime studie, forekommer det mig, alle motiver på en egn har noget ligesom fælleskolorit, som binder sammen. I min egen lille landsby Daugløkke synes jeg ledefarverne er grønt, blå, gult og hvidt – varmt i alle gule og grønne vækster og marker, koldere og rent i de hvide gårde, de blå bliktage og i himmelen. Jeg har hos andre malere iagttaget et bestemt koloristisk anslag gennem hele billedrækker fra samme egn, og noget lignende er formodentlig gået mig selv ind i øjet. Da jeg for et par somre siden malte i Sletten, virkede lyset ved Sundet med de mange reflekser helt nyt og fremmed på mig, især den første tid, og på en sommerrejse på Bornholm for nylig havde jeg stor

fornøjelse af at se de små byers røde og gule huse mod klipperne. Motiverne næsten uden det grønne jeg er vant til hjemmefra.

Vi må altså erkende forskelligheden i motiverne, men bør sikkert helt forkaste den påstand om de lette og de vanskelige motiver. Uden tvivl er alle motiver svære at binde an med, de meget enkle, som er det lige til tomhed, er slet ikke nemme at presse for det nødvendige minimum af interessanthe, og modsat kan der være meget døje med komplicerede, højt spændende motiver, det at forsøge fremskaffelsen af en smule ro og velordnethed; nej, alle motiver er nok lige svære. Vigtigere er det, hvor klart man fatter motivet, hvor meget man forstår; man ser vist kun lidt – måske er det til genfæld afgørende – ud over hvad man allerede ved om tingene i iagttagelsesøjeblikket.

Når jeg er så hjælpeløs uden naturforbillede direkte for øjet, tror jeg, det er fordi jeg har så svært ved at huske i linje og rytmer; tegnes ud af hovedet, dør alle linjer for mig, jeg søger nemlig forsigtigt og uklart efter en sammenhæng. Ses naturen, gives mig følelsen af frihed, og jeg håber at kunne tegne med mere fylde og spænding. Farver husker jeg vist i større rækker og forløb; for mit ”indre øje” bevares undertiden ret omfattende farveindtryk. Derfor tør jeg gerne lægge farver på lommeblokkenes småkras efter hukommelse. Stående overfor motivet går det ofte sådan: I begyndelsen foretager jeg uafsladelig sammenligninger mellem bil-

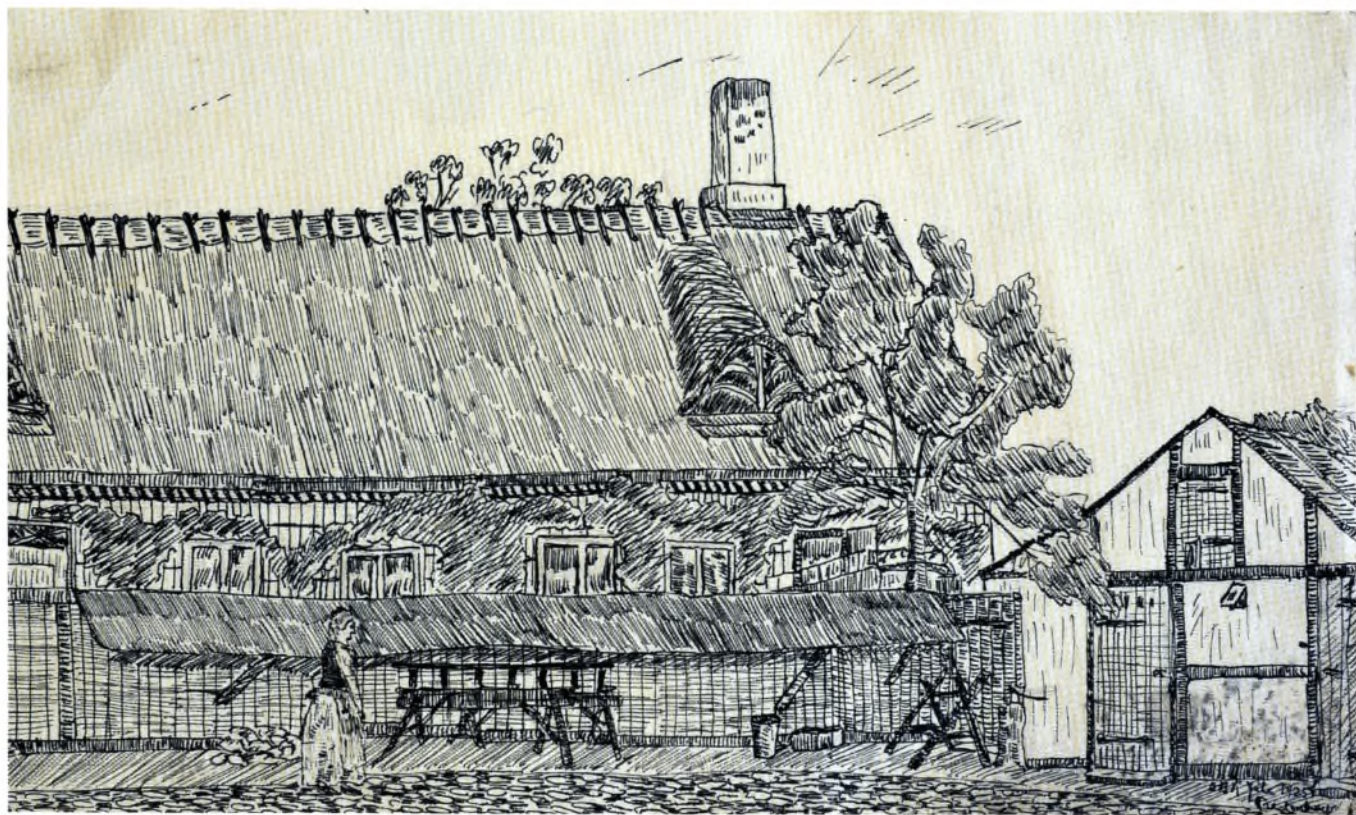
lede og motiv. Ved senere fortrolighed med stoffet, står jeg gerne længe uden trang til at rådføre mig med mit motiv, dog tryk ved at vide det ved min side. Pludselig bliver det atter nødvendigt – ligesom i et blik – at forsøge sammenfattet det nærværende stykke natur. Ved denne arbejdsmåde, som for mig er den naturlige, tages altså først alt med og afmales uden valg, under arbejdet forsøges efter evne at finde frem til større forhold. Uvæsentligheder forkastes, der prøves sammenfatninger og gennemførelser af større farveflader og linjerytmer; også de første rå farver skulle gerne indordnes efter bedre harmonier. Her ses helt bort fra de særlig heldige dage, hvor motiv og tolkning ligger helt klart fra begyndelsen, og billedet på en måde foræres en efter at have malt sig selv. Det er min mening, at hvert enkelt motiv vil kunne bedst i et for det bestemt materiale, nogle i oliefarve, andre i akvarel, som er så lyrisk, og andre i sort og hvidt i tegning, mere eller mindre bevidst prøver jeg hvert motivs muligheder, inden arbejdet begynder. Ved dette – og andre – valg vedkender jeg mig gerne hjælpen ved iagttagelser af anden kunst. Det forekommer mig også yderst inspirerende at opleve egne, skildret af dejlige malere. Til tider kan de rigtignok have gjort det så godt, så udtømmende, at man ligesom krænker ejendomsretten ved at forsøge sig på deres gebeter. Dette slid af motivet er jo dog aldrig alvorligt, en ny mand som finder rigtig glæde i det, oplever det frisk igen. På van Gogh-udstillingen så

vi lige en temmelig indviklet, men morsom sammenfiltring af motiv, anden kunst og personlighed. Vi kunne se van Gogh havde Millet, Rembrandt og andre i tankerne, når han malte. Det gjorde hans bondemotiver klassiske, gav hans billeder stil og større holdning. Men vi så også, hvordan han i sine frie omtolkninger af de samme maleres billeder, hvor han låner motivet, giver dem nye udformninger efter sine egne stærke naturiagttagelser. De fik andre værdier. Motiver er heldigvis uopslidelige.

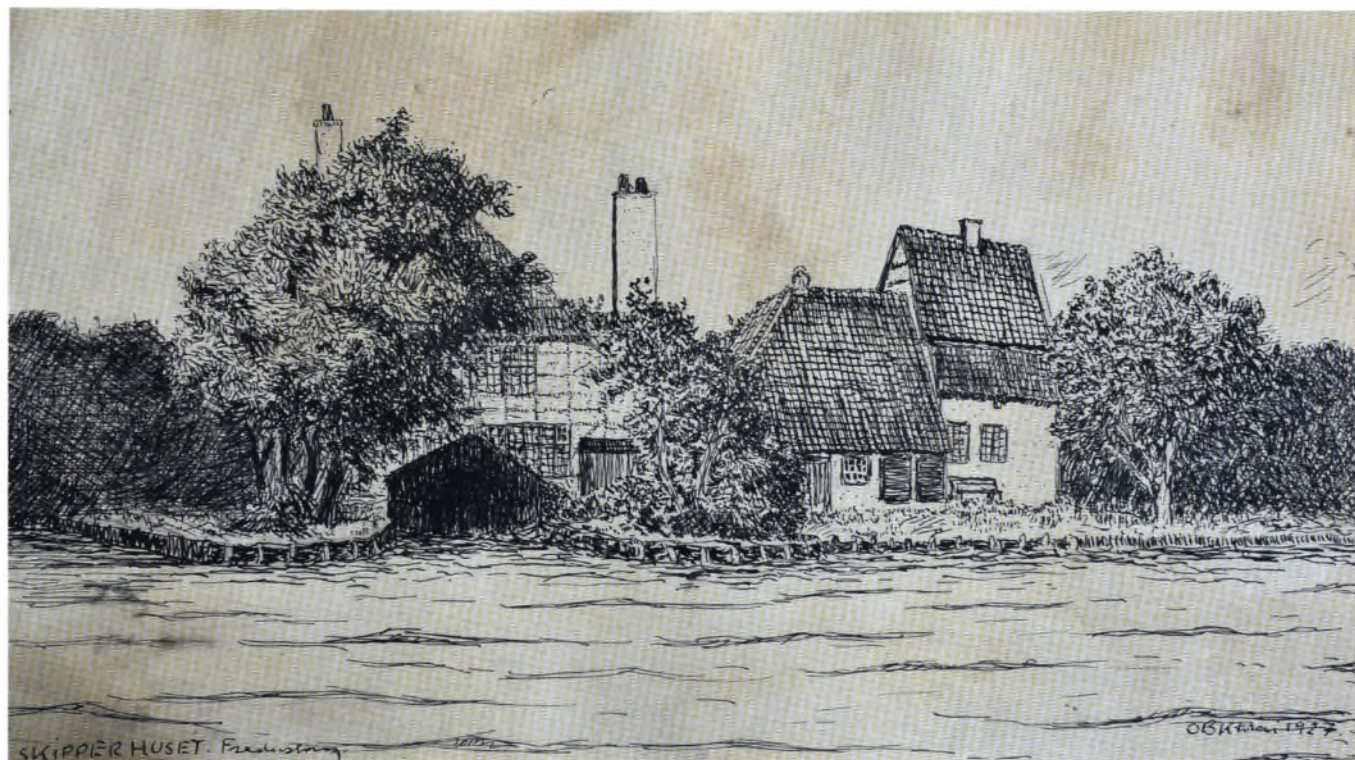
*Essayet blev trykt i Politikens søndagstillæg
Magasinet den 14. august 1946*

Ole Kielbergs nordsjællandske motivverden

På de næste sider vises et lille udvalg i forskellige teknikker af Kielbergs motiver fra det Nordsjælland, som han skildrede med årstidernes skiftende lys, fra han var ganske ung til kort før han døde. Her er meget tidlige tegninger fra Fredensborg, Grønholt og Danstrup. De nære motiver fra Daugløkke, Sletten og Islandshøj er her også. Til slut eksempler fra haven på Kielbergs sidste arbejder med blomster og fugle som motiv.

*Skitsebogs tegning af gården til Slotsgade 7, Fredensborg
(Fredensborg Arkiverne)*

SKIPPER HUSET. Fredensborg

OBK 1927

*Skipperhuset og Chaluphuset 1927
(Fredensborg Arkiverne)*

Ornebøjgård i Danstrup
som ejedes af Ole Kielbergs morbror,
hvor han kom meget og hentede motiver
til de malerier han debuterede med 1924
(Fredensborg Arkiverne)

*Voldstedet i Grønholts Vang,
Roverhøjen, 1926
(Vejle Kunstmuseum)*

*Højsager Mølle,
et af to billeder som sikrede Kielberg
adgang til Akademiet i 1928
(Statens Museum for Kunst)*

*Esrum So set fra Danstrup
et af billederne som gav
Kielberg adgang til
Akademiet i 1928
(Statens Museum for Kunst)*

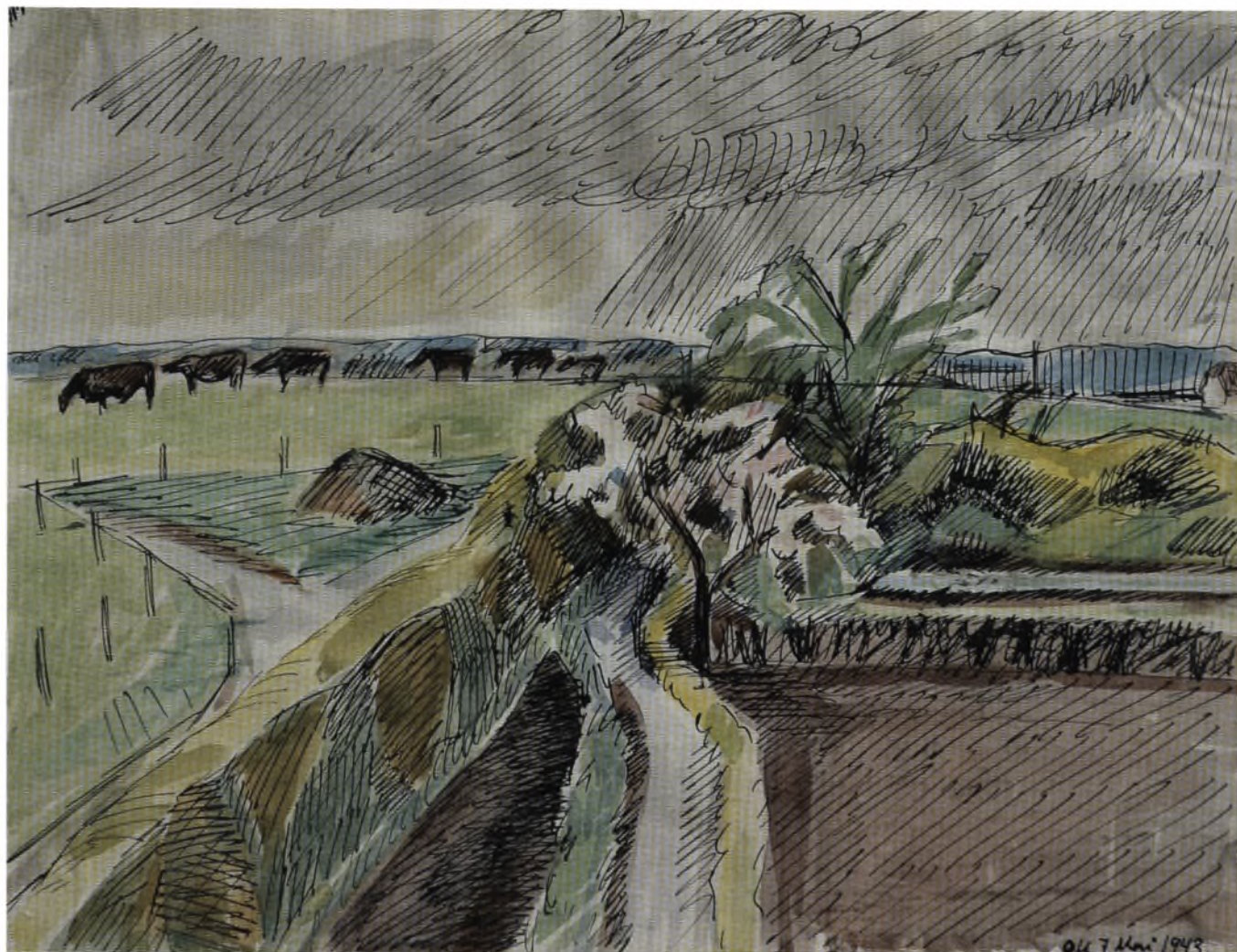
Danstrup, udsigt mod Esrum Sø, 1930
(Fredensborg Arkiverne)

Danstrup, høstarbejde, 1930
(Fredensborg Arkiverne)

*Udsigten i efterårsol fra Rytterskolen mod
nordøst med hjørnet af Storemosegårds svine-
stald og Bybakkens marker, 1945 (Trapholt)*

Udsigt mod syd fra
Rytterskolens tagkammer, 1943
(Fredensborg Arkiverne)

Kielbergs mor ved kaffebordet,
1937-38
(Statens Museum for Kunst)

Rytterskolens have og
stuehuset til Storemosegård
(Fredensborg Arkiverne)

*Dag Løkke, Storemosegård en
forårseftermiddag 1943
(Vestsjællands Kunstmuseum)*

*Markvejen bag Rytterskolen, i
dag Ole Kielbergs Vej, 1942
(Fredensborg Arkiverne)*

*Heste på mark ved
Rytterskolen, juni 1940
(Fredensborg Arkiverne)*

*Heste forspændt arbejdsvogn 1947
(Fredensborg Arkiverne)*

*Dagbløkke,
der samles gåseæg, 1939
(Fredensborg Arkiverne)*

Brandebugning i gården på
Storemossegården, februar 1940
(Fredensborg Arkiverne)

Daugløkke, efterårspløjning
1939
(Fredensborg Arkiverne)

Hesteforspændt arbejdsvogn,
Storemosegård 1939
(Fredensborg Arkiverne)

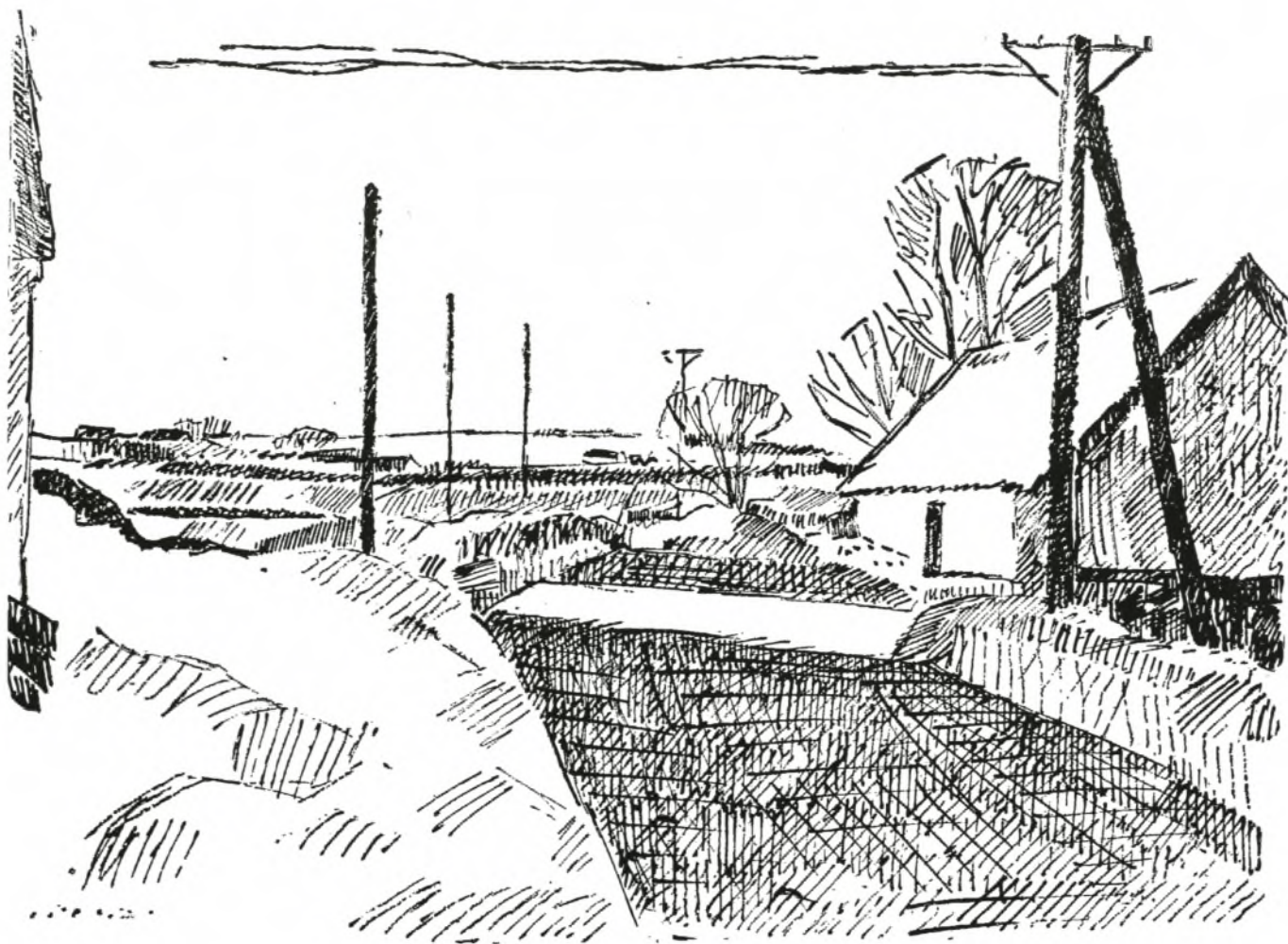
Dauglökke, kanekorsel 1941
(Fredensborg Arkiverne)

*Storemosegården, besteforspand
med vinterdækken
(Fredensborg Arkiverne)*

Storemosegårdens bonsegård i forårssol 1944 (Fuglsang Kunstmuseum)

*Dagelokkevejen ved Sandgården med opkastet
sne langs vejsiderne. Tegning trykt i Lyrik- og
kunsttidsskriftet Vild Hvide 1942*

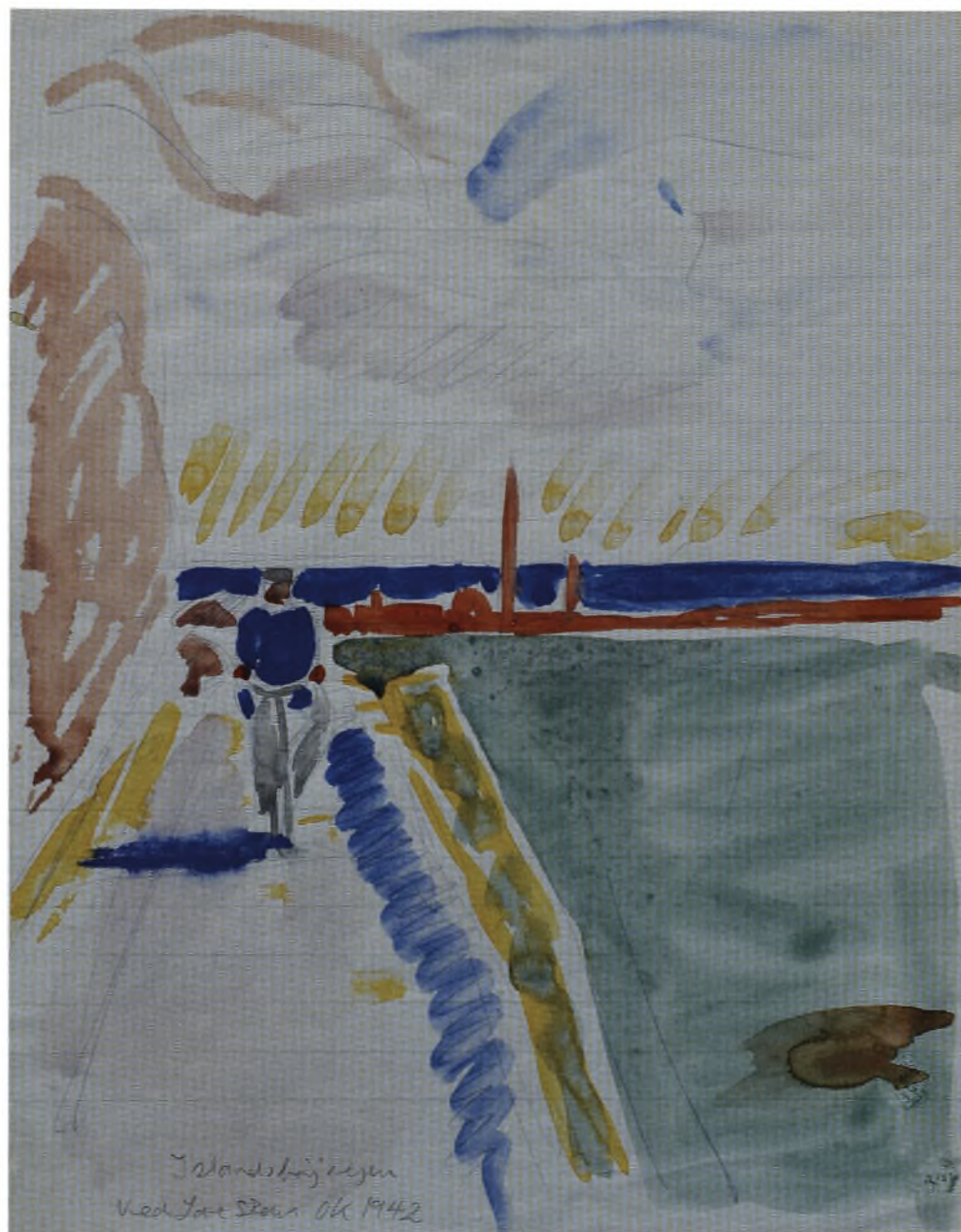
*Vue mod vest med bl.a.
Rydlandsgården, august 1943
(Fredensborg Arkiverne)*

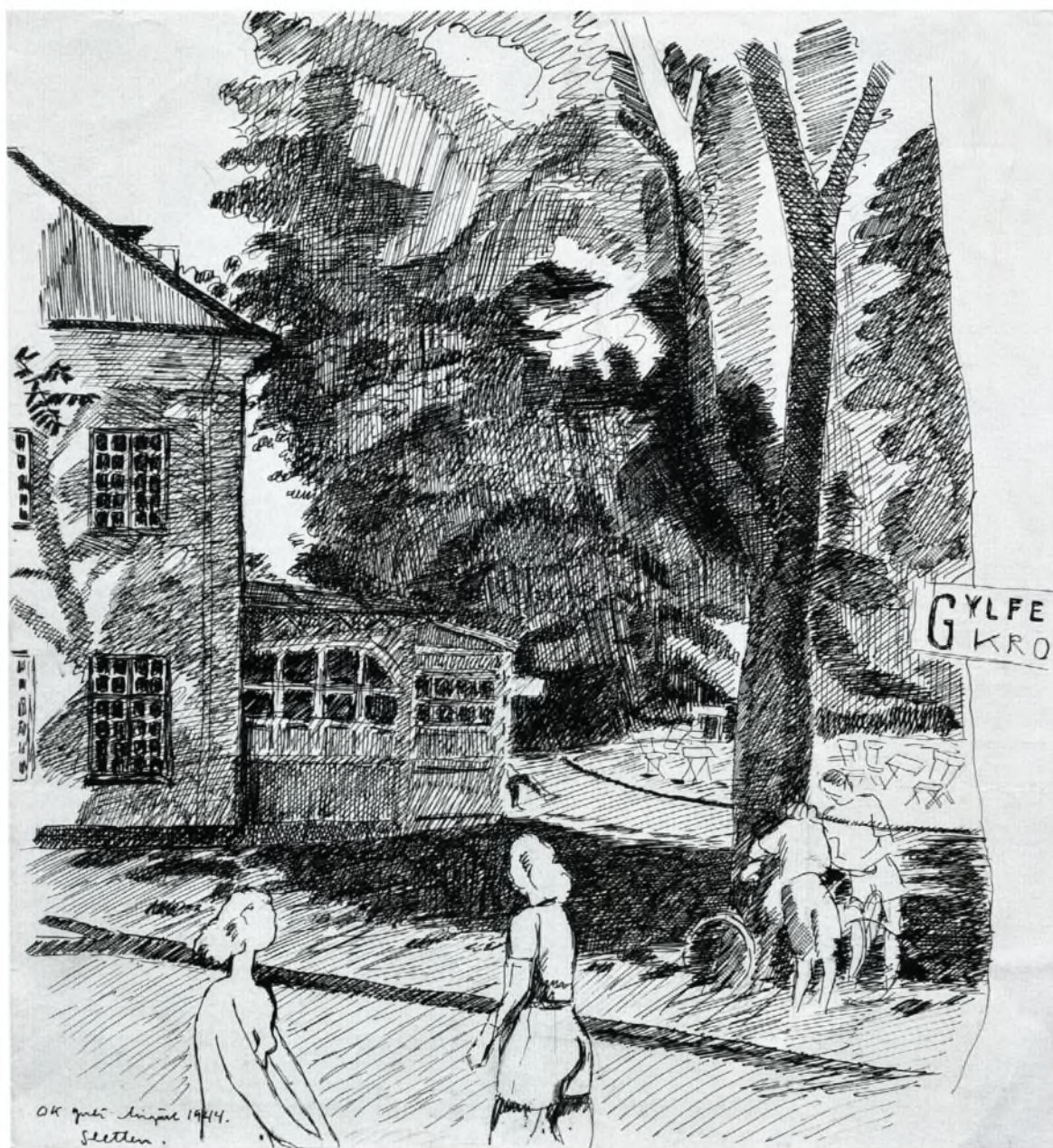
*Vue mod nordvest med den vingeløse
Dauglække mølle, 1943,
hvor Coloplast er beliggende i dag
(Fredensborg Arkiverne)*

*Dauglokke Mølle, 1941
(Fredensborg Arkiverne)*

Islandsbojvejen ved
Lave Skov, 1942
(Fredensborg Arkiverne)

*Sletten, Hotel Gylfe
1944. Trykt i
Vild Hvide 1944
(Fredensborg
Arkiverne)*

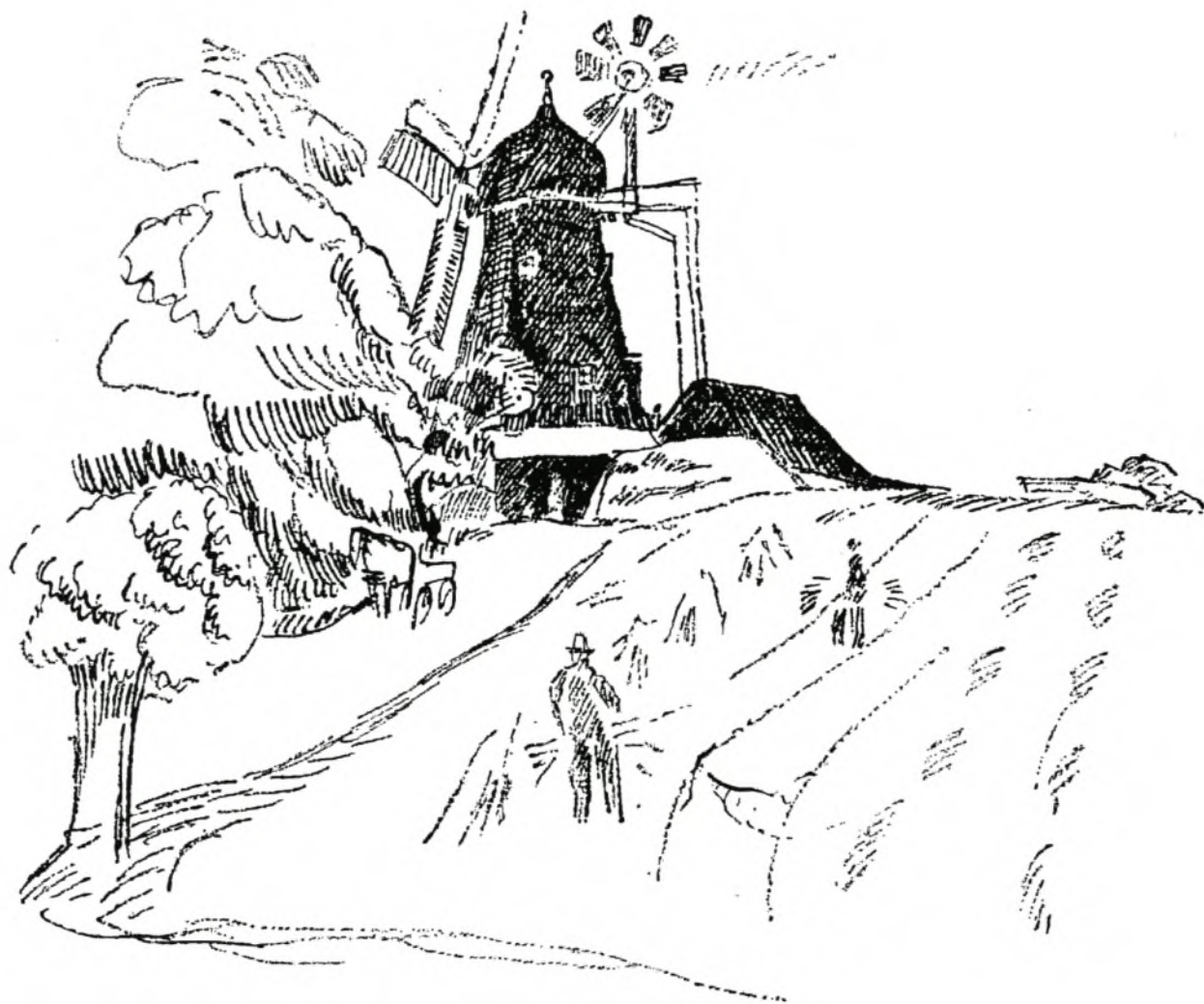
*Sletten, byggevej ved
stranden til Gylfe, 1944
(Vejle Kunstmuseum)*

*Sletten, Kielbergs far i haven, 1944.
Trykt i Vild Hvede 1945*

*Dangløkke, Sandgården og
Storemosegården set fra Enghaven,
1949 (Fredensborg Arkiverne)*

*Højsager Mølle 1945.
Trykt i Vild Hvede 1945*

*Daglokke, grønt majlandskab,
1955 (Vendyssels Kunstmuseum)*

Dagløkke, Vinteraften i haven, 1963
(Vendsyssels Kunstmuseum)

*Kornmark ved Islandsbjerg med udsigt
over Oresund, 1966-68 (Trapholt)*

Langstrupvejen, sommermorgen, 1982 (Ribe Kunstmuseum)

*Hostlandskab. Dauglokke 1976
(Arbejdersmuseet)*

Mørk Rhododendron, 1983
(Statens Museum for Kunst)

Fugle i sne, 1985.
(Trapholt)

Biografiske data

- 1911 Ole Beck Kielberg fødes 9.8.1911 i Hillerød. Forældre: Cement- og stuk fabrikant, senere assurandør Ejnar Kielberg (1881-1960) og Amalie Margrethe Betzy Beck Petersen (1884-1972). Han var enebarn og forblev ugift.
- 1922 Påbegynder dagbog, som føres frem til nogle måneder før hans død. Det blev til omkring 100 bind med optegnelser fra det daglige liv og rejserne.
- 1923 Får legetøjsmalerkasse og maler sine første olieblade.
- 1925 Faderen får efter fallit ansættelse ved et forsikringsselskab. Familien flytter til Slotsgade 7, Fredensborg 1925-1927.
- 1927 Familien flytter til Lyngby.
- 1928 Besøger den store franske udstilling på Glyptoteket foråret 1928, og hvor Corot gjorde stort indtryk på ham. Selvstuderende følger forelæsninger og er flittig udstillingsgæst.
- 1929 Optages på Kunstakademiet med start d. 1. oktober, og fandt sammen med malereleverne Viggo Madsen, Erling Frederiksen, Ernst Syberg og Karl Bovin.
- 1930 Familien flytter til Helsingør.
Første udenlandsrejse til Berlin i påsken 1930 sammen med to studiekammerater (Erling Frederiksen og Bertel Børge).
Arbejder med raderinger på Grafisk Skole 1930-1932.
Debut på Kunstnernes Efterårsudstilling 1930 med et landskab fra Danstrup.
- 1931 Stipendium fra antikvar Carl Julius Petersens Hjælpefond 1931.
Studierejse til Paris forår 1931 i tre uger med bl.a. Erling Frederiksen.
Arbejder med modellering 1931-1935.
- 1933 Familien flytter til Snekkersten, hvor den bor til leje tre forskellige steder 1933-1938 og driver sommerpensionater.
Elev på Kunstakademiet indtil foråret 1933 sidst under Kræsten Iversen.
Studierejser: Holland og Sverige.
Udstilling: Kunstnernes Efterårsudstilling 1933.
- 1933-34 Studierejse til Paris november 1933 - maj 1934 sammen med Erling Frederiksen. Elev på Académie Scandinave Maison Watteau.
- 1934 Studierejser: Holland, Norge og Sverige 1934.
Udstilling: Kunstnernes Efterårsudstilling 1934.
- 1935 Modtager Carlsons Præmie 1935 og 1950.
Udstillinger: Vagn Winkels Kunsthandsels Septemberudstilling (sammen med Erling Frederiksen) og Kunstnernes Efterårsudstilling 1935.
- 1936 Bliver medlem af Corner- og Høstudstillingen, og udstiller der frem til sin død.
- 1937 Syg vinteren 1937 herefter rekreationsrejse til Valdres, Norge.
Stipendium fra L. R. Lund 1937.
Rejser til Sverige samt Tyskland (Berlin, Dresden, München) og Østrig (Innsbruck) i 1937.
Udstillinger: Winkels Kunsthandel sammen med Erling Frederiksen og Corner og Høst
- 1938 Køber Dauglørke Rytterskole, Dagelørkevej 51.
Udstilling: Corner og Høst.

- 1940 Sælger første billede til Ny Carlsbergfondet i 1940: Snelandskab, 1939 - 1940 (Åbenrå Museum)
Udstilling: Corner og Høst
- 1941 Forsøger forgæves at sætte sig selv på "aktier".
Udstillinger: Corner og Høst, Vild Hvede i Kunstindustrimuseet, sommerudstilling i Statens Museum for Kunst og Nordisk Kunst, udstillinger i Göteborg og Helsingfors 1941.
- 1942 Stipendium fra Raben-Levetzau 1942.
Udstilling: Corner 1942-1986 – bortset fra 1971.
- 1943 Advokaten Robert Mikkelsen, Herman D. Koppel m.fl. skjules for Gestapo i huset 1943.
Tildelt Carlsons Mindelegat.
Udstilling: Corner.
- 1944 Dageløkke Rytterskole nedbrænder d. 26. juni 1944. Flytter midlertidigt ned til Sletten, Gl. Strandvej 228 hos fru Kristine Svendsen.
Tildelt Carlsons Mindelegat.
Udstilling: Corner.
- 1945 Arresteres d.19. april sammen med faderen af Gestapo. De holdes indespærret i Rungsted og Vestre Fængsel, hvor Ole Kielberg løslades fra den 5. maj.
Tildelt Carlsons Mindelegat.
Udstilling: Corner.
- 1946 Ophold på Bornholm juni og Ærø september – oktober.
Stipendium fra Villiam H. Michaelsens Legat.
Udstillinger: Corner, Aksel Jørgensens elever, Danske akvareller i Kunstforeningen og Den officielle danske kunstudstilling i Oslo.
- 1947 Charlottenborgs Kunstauktioners Fonds Legat.
Udstillinger: Corner, Unionen, Fredericia.
- 1948 Studierejse: Stockholm for at se "Kunstschatte fra Wien" med de gamle italienske mestre (Tizian, Rubens) i 1948.
Udstillinger: Corner og Vild Hvede i Kunstindustrimuseet.
- 1949 Bestilling fra Ny Carlsbergfondet vægmaleri til trapperummet i Københavns Amts Tuberkulosehospital i Lyngby med motiv fra Dageløkke haven, færdigt forår 1951.
Tildelt Oluf Hartmanns Legat 1949.
Studierejse: Amsterdam, Brügge og Paris i 1949.
Udstilling: Corner.
- 1950 Studietur til Stockholm maj.
Udstilling: Corner.
- 1951 Rejser første gang til Italien efterår/vinter 1951 med ophold i Firenze, Rom og Napoli.
Udstilling: Corner.
- 1952 Udstillinger: Corner og Ny Carlsbergfondet jubilæumsudstilling, Charlottenborg m.fl. 1952.
- 1953 Akademiets Legat 1953.
Udstilling: Corner.
- 1954 Studierejse til Italien.
Udstillinger: Corner, Dansk kunst gennem 200 år og Kunstakademiets jubilæum, Charlottenborg
- 1955 Studierejse til Italien.
Udstilling: Corner.

- 1957 Rejse til Italien marts – april.
Udstillinger: Corner, Dansk Nutidskunst. Charlottenborg og Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1958 Tildelt Godtfredsens Legat.
Udstilling: Corner (Retrospektiv).
- 1959 Modtager Eckersberg-medaljen.
Udstilling: Corner.
- 1960 Faderen, assurandør Ejnar Kielberg dør.
Udstillinger: Corner, Kunstforeningen, Kbh. og A-udstillingen, Århus.
Tildelt Bendix' Mindelegat.
- 1961 Tildelt Michaelsens Legat for unge Tegnere og Jeanne og Henri Nathansens Mindelegat.
Rejste rundt på Sjælland og studerer romanske kalkmalerier 1961 og de følgende år.
Studierejse: Wien april – maj.
Udstillinger: Corner, Frihedshallen i Sønderborg.
- 1962 Rejser: Sverige Göteborg og Stockholm (via Götakanalen) i juni og igen i november for at se udstilling med venetiansk kunst på Nationalmuseum.
Udstillinger: Corner og Dansk kunst, Riksgalleriet, Oslo.
- 1963 Rejse til Amsterdam juni.
Udstilling: Corner.
- 1964 Rejse til Stockholm juni.
Udstillinger: Corner og A-udstillingen, Århus.
- 1965 Statens Kunstfonds legat 1965.
Udstillinger: Corner og A-udstillingen, Århus.
- 1966 Tildelt Kristian Zartmanns Legat.
Udsmykning til Grønlanderhjemmet, Hellerup med 8 malerier.
Udstilling: Corner.
- 1967 Udstillinger: Kunstforeningen, Kbh., Vejle Kunstmuseum og Modern Danish Art, Philadelphia Civic Center Museum.
- 1969 Udstilling: Corner og Haagen-Müllers Kunsthandel (akvareller).
- 1971 Laver skitser til et frimærke med Fredensborg Slot som motiv i anledning af slottets 250 års jubilæum, men Postvæsnet opgiver tanken, da Frederik IX dør i januar 1972.
Jeanne og Henri Nathansens Mindelegat.
Udstilling: Religiøs kunst i Hørsholm Bibliotek og Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1972 Moderen, Margrethe Kielberg dør.
Studierejse: Paris december.
Udstilling: Corner.
- 1973 Studieophold i London februar – april og Paris november – december.
Udstilling: Corner og Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1974 Studierejse til Rom og Firenze marts og oktober – december.
Udstilling: Corner.
- 1975 Studierejser til Athen september – oktober og London november 1975.
Udstillinger: Corner, Malerier og akvareller fra Rom og Firenze i Haagen-Müllers Kunsthandel juni og Fredensborg Bibliotek malerier og akvareller.
- 1976 Udsmykningsopgave til Finseninstituttet.

- Udstillinger: Corner, Ole Kielberg og Jeppe Vontilius - Malerier og akvareller, Haagen-Müllers Kunsthandel, Mogens Bøggild: skulptur og relieffer og Ole Kielberg: Akvareller fra England, Haagen-Müllers Kunsthandel, Dansk kunst 1915-1945 i Kunstforeningen, Kbh. og Helsingør Centralbibliotek.
Studietur til Rom forår.
- 1977 Bliver opereret.
"Beskikker sit bo" og skænker et stort antal arbejder (500 skitser, olieblade og akvareller) til Fredensborg-Humlebæk Lokalhistoriske Arkiv 1977-1980. Andre skitser og billeder afleveres til Helsingør, Karlebo m.fl. museer og samlinger.
Studietur til Stockholm september.
Udstillinger: Corner, Separatudstilling i Kobberstiksamlingen, Farver på papir i Lolland-Falsters Kunstmuseum, og "Nær i naturen" i Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1978 Modtager Thorvaldsen-medaljen (fornemste hæder for billedkunstnere i Danmark) og Det Slott-Møllerske Legat.
Studiebesøg Amsterdam juni og Rom oktober – december.
Udstillinger: Corner, Humlebæk Bibliotek, Kobberstiksamlingen: "Fra Ole Kielbergs verden", "Danmark - Italien" i Haagen-Müllers Kunsthandel og "Danmarksblade" på Sophienholm.
- 1979 Studiebesøg: Wien november.
Udstilling: Corner og Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1980 Studiebesøg: Paris november.
Udstillinger: Corner og Haagen-Müllers Kunsthandel.
- 1981 Studiebesøg: Amsterdam marts og Paris november.
Udstillinger: Corner og "Italienske blade" i Det Italienske Kulturinstitut.
- 1982 Studiebesøg: München og Paris marts.
- 1983 Vejle Kunstmuseum laver båndet interview ifm. overdragelse af stor gave.
Testamenterer omkring 100 akvareller, tegninger og skitser samt 3 oliemalerier - alle ophængt i hans hjem - til Helsingør Bymuseum (Marienlyst Slot).
Studierejse til Wien forår 1983.
Udstillinger: Corner, "Ole Kielberg: olie og Akvarel" i Clausens Kunsthandel, Aksel Jørgensen og hans elever i Kunstakademiet, "Tre fra Corner: Ole Kielberg, Jørgen C. Rasmussen, Poul Skov Sørensen" på Trapholt, Kolding, Vejle Kunstmuseum udstiller et udvalg på 50 af de ca. 170 værker, som museet har modtaget af Ole Kielberg, juni-juli 1983.
- 1984 Overbibliotekar Ernst Tursø interviewer på bånd den 26.1.1984 og den 2.2.1984.
Udstilling: Corner
- 1985 Dør 2. maj 1985 og begravet på Humlebæk Kirkegård.
Testamenterer Statens Museum for Kunst sin formue (hus og indbo samt malerier og skitser). Det indkomne beløb, i alt ca. 2 millioner kr. anvendes til indkøb af italiensk, hollandsk, flamsk eller fransk billedkunst før 1800.
Det Kongelige Bibliotek modtog efterladte fotografier, dagbøger (omkr. 100) og breve.
Udstillinger: Akvareller og tegninger i Clausens Kunsthandel, Mindeudstilling på Corner og Århus Kunstmuseum.
- 1986 Indbo m.m. efter boet sælges på Arne Bruun Rasmussens auktion nr. 481.
Udstilling: Hørsholm Kunstforening.

- 1987 Udstillinger: Povl Christensen: Grafik og Ole Kielberg: Malerier i Clausens Kunsthandel.
- 1988 Udstilling: Gl. Holtegård, Det kultiverede landskab.
- 1991 Vej i Dageløkke navngives Ole Kielbergs Vej.
- 1997 Udstilling "Ole Kielberg: Fodnoter til verdenskunsten" på Nivaagaards Malerisamling.
- 1998 Udstilling: 25 akvareller i Clausens Kunsthandel 14.3-11.4.1998.
- 1999 Huset fra 1944 nedrives og nyt på 103 m2 opføres.
- 2011 Udstilling: Fuglsang Kunstmuseums særudstilling: Tværsnit, Kunstnermotiver gennem 100 år.

Kilder

Utrykte

Det Kongelige Bibliotek, Håndskriftsafdelingen. Hertil er afleveret Ole Kielbergs omkr. 100 dagbøger samt breve og personlige papirer (ultilg. 696), som frem til 2015 kun er tilgængelige efter ansøgning.

Fredensborg Arkiverne – Udklip og fotos

Danmarks Kunstbibliotek:

Sigurd Schultz' Samling (Avisudklip, indbydelser, udstillingskataloger, breve og andet)

Gunnar Jespersens Samling af diverse udklip, kataloger, fotografier m.m.

Vejle Kunstmuseum:

Oversigt over tegninger, akvareller og skitsebøger af Ole Kielberg - skænket af kunstneren til Vejle Kunstmuseum. - Vejle Kunstmuseum, 1979. - 18 s.

Trykte

Zibrandtsen, Jan: Ole Kielberg (i: Weilbachs Kunstnerleksikon, bd. 2, s. 120. - Aschehoug, 1949)

Jespersen, Gunnar: Vi er jo kun lige kommet ned fra træet herhjemme (i: Nordsjællands Socialdemokrat 1957-10-24: ill.)

Poulsen, Ellen: Ole Kielberg (s. 14-18 i: Corner, katalog 1958)

Ole Kielberg. - Kunstforeningen i København. 2.-24. april 1960. - 15 upag. s. (Heri s. 3-4 Zibrandtsen, Jan: Ole Kielberg – resten udstillingskatalog med 116 numre.)

- Poulsen, Ellen: Ole Kielberg i Kunstforeningen (s. 248-249 i: Kunst, 9, maj 1960, 248)
- Rostrup, Harvard: Ole Kielberg - et udvalg af billeder. - (Vor tids Kunst ; 60). - Naver, 1960. - 48 s. : ill.
- Jespersen, Gunnar: Kunstnere omkring os. - Gad, 1976. - 206 s. : ill. (Heri s. 32-37: Ole Kielberg) - Optrykt af artikel i BT 19.5.1965 med titlen: Midt i motivet
- Fischer, Erik: Ole Kielberg (s. 7-9 i: Corner, Katalog 1971-72)
- [Anonym]: Jeg tilhører det almindeligt arbejdende folk (i: Hørsholm Avis 1972-01-18)
- Corner-bogen / redigeret af Jan Garff og Olaf Lambaa. - Krohn, 1973. - 277 s. : ill. (Heri s. 132-139: Biografi og gengivelse af 12 malerier)
- Fischer, Erik: Fra Ole Kielbergs verden. - Kobberstiksamlingen 1977. - 16 upag. s. : ill. - (Lommebog 4). - Optrykt s.238-242 i: Billedtekster / udvalg og forord ved Per Kirkeby. - Reitzel, 1988. - 276 s. ill.
- Jespersen, Gunnar: Naturalisme er ikke farvefoto på et lærred (i: Berlingske Tidende, 1977-01-05)
- Leth Larsen, Lone: Landskabets maler i Dageløkke (i: Helsingør Dagblad 1979-10-05 : ill.)
- Bichel, Lotte: Skitser til et stykke lokalhistorie - og til en malers verden (i: Lokalavisen 1980-07-30 : ill.)
- Dansk biografisk leksikon - 3. udgave / redaktør Sv. Cedergreen Bech. - Gyldendal, 1979-1984. - 16 bd. I: 7. bd., s. 631: Bramsen, Henrik: Kielberg, Ole. - 1981.
- Jespersen, Gunnar: Den sidste dyremaler Politiken, 1983-05-07 : ill. - (Artiklen er med samme titel optrykt s. 108-117 i: Go'dag til i går. - Bogan, 1984 : ill. og s. 27-32 i: Kunstnernes stemmer. - Olesen, 1993. - 192 s. : ill.)
- Turso, Ernst: Samtale med kunstmaleren Ole Kielberg. - Fredensborg-Humlebæk Lokalhistoriske Arkiv, 1984. - 62 s. grøn.: Her sidder Kielberg og maler Hereford (i: Helsingør Dagblad 1984-07-18 : ill. med fotos af Stefan Kai Nielsen)
- Friis-Møller, Ulrik i: Ole Kielberg [mindeord]. - (s. 6-8 i: Corner, katalog 1986)
- Kraks Blå Bog. - 1958 - 1985
- Nekrologer: Lotte Bichel, Frederiksborg Amts Avis 1985-05-05; Helsingør Dagblad 1985-05-06 ; Alex Steen, Kunstavisen, maj 1985, s. 9; Pierre Lübecker, Politiken 1985-05-09
- Meddelelser fra Rigsbibliotekaren, 36. årg. nr. 5, 1986, (Heri s.: 63 om afleveringen af dagbøger, breve og andre personlige papirer til Det Kongelige biblioteks Håndskriftssamling)
- Heiberg, Peter: Lokale kunstnere: Ole Kielberg (1911-1985) (s. 30 i: Fredensborg-Humlebæk lokalhistoriske Forening, 1987 : ill.)
- Ny dansk kunsthistorie / hovedredaktør: Peter Michael Hornung. - Fogtdal, 1993-1996. - Bd. 1-10 : ill. - (I bd. 7 s. 87 - 92: Ole Kielberg / af Henning Jørgensen & Villads Villadsen)
- Stabell, Annette: Ole Kielberg (i: Weilbachs Dansk Kunstnerleksikon, bd. 4, s. 260-262)
- Wellendorf, Mogens: En kort fortalt historisk oversigt : Karlebo kommune. - Karlebo Lokalhistoriske Forening, 1985. - 20 s. : ill.
- Illustreret med bla. 1 akvarel og 7 tuschtegninger fra tidligere Karlebo Kommune
- Tvermoes, Michael: Danske akvareller - fra Cramer til Kvium. - Nyt Nordisk Forlag, 1995. - 139 s. : ill. - (Heri: 110-13: Ole Kielberg: Magnolia stella og Kopi efter antik mosaik fra Antiochia)
- Ohrt, Nils: Ole Kielberg : Fodnoter til verdenskunsten. - Nivågård, 1997. - 12 s. : ill.
- Valentiner, Gitte: Odsherredsmalerne : en kunstnerkoloni. - Odsherreds kunstmuseum, 2004. - 91 s. : ill. Heri s. 2, 15-18 og 51-56
- Nørregård-Nielsen, Hans Edvard: Ole Kielberg 1911 - 1985 (s. 45, 108-115 i: Corner Classic - Figurer i et landskab. - Sophienholm ; Johannes Larsen Museet, 2007. - 198 s. : ill.)
- Mathiesen, Eske K.: Ole Kielberg (s. 2 i: Mathiesens kanon for dansk billedkunst, Hvedekorn, årg. 83, nr. 4, 2009)

Bybakken, maj 1953
(Vendsyssels Kunstmuseum)

Billeder

På internettet findes på Kunstindeks og Museernes Samlinger omtale og gengivelser af omkr. 500 af de akvareller, tegninger og malerier, som er anskaffet af eller skænket til flg. museer:

Fuglsang Kunstmuseum
Helsingør Kommunes Museer
Odsherreds Kunstmuseum
Statens Museum for Kunst (inkl. Kobberstiksamlingen)
Trapholt
Vejle Kunstmuseum
Vendsyssel Kunstmuseum, Hjørring
Vestsjællands Kunstmuseum

Endelig har Ole Kielberg til de lokalhistoriske arkiver i de tidligere Fredensborg-Humlebæk og Karlebo kommuner (nu: Fredensborg Arkiverne) skænket en samling på omkring 500 værker.

ISBN: 978-87-990322-7-3

ISSN: 1602-5067